CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Children, obey your parents in the Lord: for this is right." Eph. 6 : 1

SEPTEMBER 9th 1960 - No. 460 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

OP ZOEK NAAR LEIDING

Elders in dit nummer vinden onze lezers een brief afgedrukt van Mr. A. P. Van Vliet te Calgary, waarin de discussie wordt voortgezet, die werd onderbroken in ons nummer van 24 Juni j.l.

Het feit, dat wij de eenvoudige bijbelse boodschap onderscheiden hadden van de op de Schrift gebaseerde beginselen, is blijkbaar niet duidelijk geweest. Dat wij daarop nu wat breeder willen ingaan is geen verdediging van een zeker standpunt, doch wij komen hierop terug, omdat wij dit punt wel eens graag zouden willen "uitpraten". Wij zijn er niet zo zeker van of er onder gelijkdenkenden wel zo gelijk gedacht wordt over deze dingen.

Wij ontmoeten geen tegenspraak als wij zeggen, dat de Bijbel het Woord van God is. Maar het wordt wat moeilijker als wij moeten zeggen, wat wij onder dat Woord van God verstaan. In de Bijbel vertelt God ons iets van Hemzelf. Het gaat er om Wie Hij is en wat Hij doet. Het is maar niet een verzameling biografieën, samen met een hoeveelheid historie-beschrijving en wat poezie. Het gaat er niet om wie Abraham was, of David, of Paulus. Het gaat er om wat God in en met die mensen gedaan heeft. Hoe God een leven omvormt, be-keert en dienstbaar maakt aan Zijn werk. Als wij God niet in een Bijbelgedeelte vinden, dan hebben wij de bedoeling van de Bijbel op dat punt gemist.

Dat weten we allemaal wel, zult U zeggen. Is dat zo? U moet Uw oor eens te luisteren leggen bij onze bijbeldiscussies. Dan kunt U horen waaromheen de meeste vragen en besprekingen zich bewegen. Wij willen proberen uit te vinden of bepaalde bijbelfiguren al dan niet naar de hemel zijn gegaan, of hoe het geloof van deze of gene moet worden geklassificeerd (historisch geloof, wondergeloof, tijdgeloof of zaligmakend geloof), of wat die doorn in Paulus' vlees was, of waar de ziel van Lazarus is geweest gedurende de vier dagen van zijn dood, en ga zo maar door.

Een ieder kent die vragen wel, die thuis of op vereniging telkens weer aan de orde komen. Vragen, die in vrijwel de meeste gevallen het punt missen: wat bedoelt God en hoe ontdekken wij God er in?

* * *

Dat wij juist dit noemen is geen zucht tot critiek. Nog minder een bedenkelijk stellen van bijbelstudie en -bespreking. Maar de eenvoudige Bijbelboodschap is, dat het om Gód gaat. Om Hem alleen en in alle gebeurtenissen. En dat er hier iets hapert blijkt uit verschillende dingen. Lees maar eens wat er zo in tractaten en meditaties geschreven wordt, speciaal die, welke voor evangelisatie bedoeld zijn. Het gaat daarin vaak meer om het geluk van de lezer, de "peace of mind", dan om het centraal stellen van God. In keurige bewoordingen is wat wij zeggen meestal niet veel anders dan: man, zorg toch dat je geborgen bent, want je weet niet wanneer je leven eindigt. Alsof de Heiland had gezegd: 'gaat dan henen, wint zielen.' Maar Christus heeft het anders gezegd: 'gaat henen, onderwijst alle volken te onderhouden wat Ik u geboden heb.' Wij hebben ons er aan gewend om mensen in de Bijbel te zien, maar de Schrift is ons gegeven, opdat wij God zouden zien. Zien Wie Hij is en wat Hij geboden heeft. En daaruit vloeit de zaligheid en het geluk als vanzelf voort.

Wij menen dat dit de eenvoudige Bijbelboodschap is. Maar in al haar eenvoudigheid is zij o zo moeilijk. Het reduceert de kansen op succes aanmerkelijk. Met een opvatting en met een boodschap in overeenstemming met de Schrift ga je tégen de menselijke natuur in. Dat doen we niet graag. Wij zijn het er over eens, dat het punt van de uitverkiezing een grondwaarheid in het calvinistisch denken is, maar we praten er liever niet over. Het is zo moeilijk en je kunt er toch niet uitkomen.

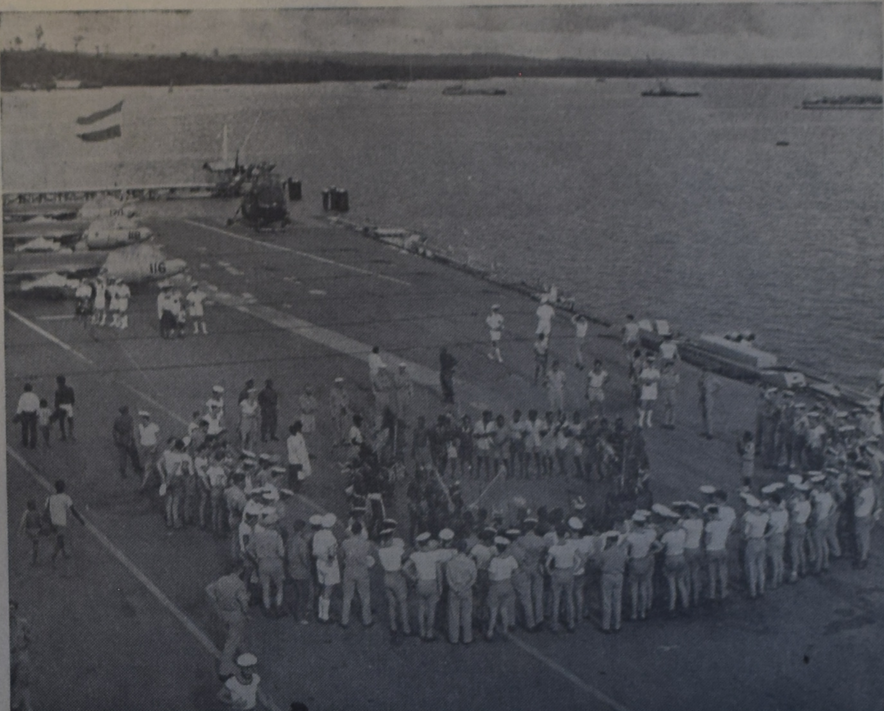
Laten we dit met een voorbeeld duidelijk mogen maken. Indien wij iemand onder de indruk brengen van de vergankelijkheid van het leven en van het komende oordeel, dan is het best mogelijk, dat de man zich wat bang en onprettig gaat voelen, en daarom verder naar de mogelijkheid van ontkoming en uitredding informeert. Dan krijgen we het gevoel dat we wat bereikt hebben en dat er "response" is tot ons getuigen. Maar hebben we de boodschap dan goed gebracht en niet veel meer geappelleerd op het eigen behoud van die man? De vraag van de gevangenis-directeur in Paulus' tijd "Wat moet ik doen om zalig te worden" is heel wat meer populair, dan de aanhaling van Paulus in Romeinen: "Ik zal Mij ontfermen, dien Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben," En "...de Schrift zegt tot Farao: Hiertoe heb Ik u verwekt, opdat Ik in u mijn kracht bewijzen zou, en opdat Mijn Naam verkondigd worde op de ganse aarde."

* * *

Zien wij het goed, dan zullen wij de bijbelboodschap moeten doorgeven, dat het om God gaat en dat God in alles centraal is. Niet eerst "peace of mind" of zielezaligheid, maar voor alles GOD. En als we die boodschap willen doorgeven in onze nieuwe omgeving, dan zullen we daar eerst zelf van doordrongen moeten zijn. Dan moet ik met mezelf beginnen: waarom leef ik en werk ik en doe ik de dingen die ik doe? Is dat voor God? Bedoel ik er God in en doe ik het om mee te (mogen) helpen aan de bouw van Zijn Rijk? Dat is wat God bedoelde toen Hij ons redde in Zijn Zoon. Daar bedoelde Hij niet in de eerste plaats **ons** mee, maar Zichzelf. Beseffen wij dat in onze bijbels-confessionele kerken nog genoeg?

Dat is geen kwestie van theologie. Dat is niet van alles theologie maken. Theologie is een wetenschap en mijn bekendheid met theologie, of mijn studeren van theologie, of theoloog zijn, zegt nog absoluut niets over mijn verhouding tot God. Ik kan theologie studeren en volslagen ongelovig zijn. Maar het is wel een kwestie van religie. Religie komt van binnen uit en theologie van buiten af.

Deze opvatting, of beter dit geloof, geeft richting aan mijn denken omtrent cultuur, ontspanning (niet het minst!), maatschappelijk leven, politiek, kortom alles. In het besef dat alles hier nog betrekkelijk is, en 'ten dele', gaan we onweerstaanbaar in één richting, namelijk dat uiteindelijk God alles is in allen. (Denkt U dat eens even in: God a l l e s en in a l l e n.)

PAPOEAS DANSTEN OP DE "KAREL DOORMAN"
Toen het Nederlandse vliegkampschip "Karel Doorman" in de haven van Sorong lag gemeerd werd het bezocht door Papoeas uit een kampong bij Sorong. Zij zorgden voor een lang niet alledaags schouwspel door op het vliegdek onder grote belangstelling van de opvarenden inheemse dansen uit te voeren.

Deze openbaring van God in Zijn Woord leidt — wij zouden haast zeggen "vanzelf" tot het formuleren van beginselen. Hebben we dat in Nederland niet precies zo gezien? De ontplooiing van zoveel verschillende principiële activiteit kwam pas goed, toen duidelijk gemaakt was wat de Bijbelse boodschap is. Was dit niet de kracht van een man als Kuyper? Dat men weer zag dat God centraal was en dat het om Hem ging en om Hem alleen. Niemand beschuldige ons nu van defaitisme, als wij soms wel eens bevreesd zijn, dat wij geneigd zijn in dit land de beginselen te presenteren, zonder eerst duidelijk te hebben getoond waarop die beginselen zijn gebaseerd. Wij hebben in Amsterdam de bewondering gezien op de gezichten van de mensen, die de nieuwe creatie op het gebied van woningbouw kwamen bezien. Wat een enorme vooruitgang was dat: prachtige etagewoningen voorzien van alle gemakken. Maar na een half jaar begon het hele geval te verzakken, alleen omdat er niet genoeg heipalen in de grond waren geslagen. Zo zijn wij bang, dat velerlei opzet, die goed is op zichzelf, niet begrepen zal worden en in elkaar zal zakken, als wij niet beginnen met door te geven, wat wij zelf hebben gekregen: het inzicht in de openbaring van God in Zijn Woord.

* * *

Die laatste uitdrukking kennen we goed. Ja, maar laten we oppassen er niet mee te pochen. Het inzicht in de openbaring is niet iets wat we ergens op de kop getikt hebben. Dat heeft God ons gegeven. Dat is Zijn Voorzienig-

(Vervolg op pag. 2)

CYRUS EATON: KAPITALIST
EEN VRIEND VAN KRUSHCHEV

In Mei hield Senator Thomas Dodd in de Amerikaanse Senaat een rede, waarin hij aandrong op rechtsvervolging van de in Canada geboren groot-industrieel Cyrus Eaton te Cleveland, vanwege diens "dealings with the Sovjet Union".

Senator Dodd zei, dat Mr. Eaton (met zijn vrouw) naar Parijs was gevlogen om te spreken met Premier Khrushchev na het mislukken van de Summitt Conferentie aldaar en dat de Attorney-General een speciale controle op Eaton moest toepassen en hem vervolgen zodra hij strafbaar zou blijken naar de letter van de "Logan-Act" waarvan hij de strekking al zo vaak overtreden had.

De Logan Act verbiedt burgers van Amerika zich te mengen in internationale aangelegenheden met de bedoeling, invloed uit te oefenen op het Amerikaanse beleid. Het vermeldt hiervoor straffen tot drie jaar gevangenisstraf.

Senator Dodd voegde eraan toe, dat Mr. Eaton waarschijnlijk evengoed ten opzichte van Canada de Logan Act had overtreden, door in het publiek zijn geboorteland te adviseren, zich af te scheiden van "America's stubborn attitude in foreign affairs".

* * *

Kennelijk onbezorgd om wat de wereld van hem denkt, gaat Mr. Eaton zijn weg als een Westerse kapitalist, die er graag voor uitkomt, dat hij een vriend van Sovjet Rusland en een bewonderaar van Nikita Khrushchev is. Hij ging op 19 Mei ook inderdaad naar Parijs en had daar een ontmoeting met de Russische premier, die hij bij die gelegenheid een "brilliant leader of the great Sovjet people" noemde. Hij herinnerde Khrushchev aan de vroegere Amerikaanse president

(en oprichten van één van de bedrijven die Eaton thans in bezit heeft) George Washington, die, naar Eaton zei, geen onwaarheid spreken kon en hij voegde eraan toe: "I hope we can make this the basis of the foreign policy of the United States". Waarop Khrushchev hem hartelijk de hand schudde en antwoordde: "We have no doubts that sooner or later the American people will bring forth leaders who will take a sober view of the situation and the need to coexist".

* * *

Enkele weken later was het groot feest in Pugwash, het kleine plaatsje in Nova Scotia, waar Cyrus Eaton geboren is en waar hij nog geregeld terugkomt voor een vacantie.

Op Dominion Day (1 Juli) kwamen zowel de Russische Ambassadeur in de Ver. Staten als zijn ambtgenoot uit Ottawa naar dit dorpje met 800 inwoners om aanwezig te zijn bij de huldiging van de 77-jarge Mr. Eaton met een van de hoogste Russische onderscheidingen, nl. de Lenin Vredesprijs. De medaille met de oorkonde werd hem overhandigd door een rechtstreeks uit Moskou overgekomen hoge functionaris. De prijs die verder bestaat uit een bedrag van ongeveer $35.000, werd ook toegekend aan president Soekarno van Indonesie, wegens diens "independent foreign policy aimed at the strengthening of universal peace".

Mr. Eaton noemde dit een hoge eer waarvoor hij bijzonder dankbaar was. Hij is president van enkele mijnen, een spoorwegmaatschappij en een kolenbedrijf en directeur van een aantal andere industrieën. Vorig jaar, toen de Rus Mikoyan een bezoek bracht aan Amerika was hij enige tijd de gast van Mr. Eaton, die naderhand een Russische Troyka (sjees) ten geschenke kreeg. Zelf heeft hij stamboekvee als een geschenk naar Rusland gestuurd.

Bekend is ook de door hem ingestelde "Pugwash-Conferentie", waarvoor hij deze maand naar Moskou gaat. Hij begon er zes jaar geleden mee in zijn geboorteplaats en thans komen jaarlijks geleerden, atoomdeskundigen en voorstanders van ontwapening en "world security" (?) van beide zijden van het ijzeren gordijn onder deze naam samen voor "besprekingen". Mr. Eaton noemt de Amerikaanse machthebbers fanatiekelingen en zegt, dat er jaarlijks 50 billioen dollar verknoeid wordt aan een bewapeningsrace die toch zal mislukken. Als enige mogelijkheid voor een wereldvrede ziet hij ontwapening en wederzijds begrip, waarbij hij duidelijk laat uitkomen, dat de fout helemaal ligt bij het Westen, terwijl Rusland (zowel als communistisch China) een voorbeeld van goed verstand en wellevendheid wordt geacht. Hij noemt zichzelf een kapitalist, ver verwijderd van het communisme, maar met voldoende nuchterheid om geen zelfmoord te willen plegen, waarmee hij de Amerikaanse politiek bedoelt.

Op zoek naar leiding

(Vervolg van pag. 1)

heid geweest. Want dat Hij ons dat heeft gegeven, is niet zonder reden. Daar heeft Hij Zijn bedoelingen mee gehad.

Mr. Van Vliet schrijft dat er een dringende behoefte aan leiders is en wij begrijpen zijn bezorgdheid. Maar daarom nogmaals: kan het zijn, dat God die leiders nog terughoudt, omdat wij niet — of nog niet genoeg — de boodschap hebben doorgegeven, zoals wij moesten doen? Of moeten wij zeggen: omdat wij zelf het centrale in de boodschap uit het oog verloren hebben?

Kortgeleden beluisterden wij een preek over de wederkomst van Christus. Daarin werd o.m. aan de gemeente de vraag voorgelegd: waarom komt de Heiland nog niet? Kon het zijn, omdat wij ons nog niet bekeerd hebben? (Zie 2 Petrus 3 : 9).

In gelijke zin zouden wij in dit verband willen vragen: Is het soms de genade van God, dat ons momenteel het leiderschap ontbreekt, dat wij menen nodig te hebben, omdat wij nog niet hebben uitgedragen, wat God ons als een enorme rijkdom heeft gegeven? Omdat wij nog steeds het evangelie liever hebben als een middel om persoonlijk gelukkig te zijn. Omdat wij wel belijden, maar nog zo moeilijk beleven, dat wij — zoals de Catechismus het zegt — niet van onszelf, maar het eigendom zijn van onze getrouwe Zaligmaker, Die, naar Zijn eigen getuigenis, is gekomen om de wil te doen van Dengene, die Hem gezonden had?

D. F.

A. R. S. S.

Op de 30ste Augustus hield de ARSS oftewel de Asociation for Reformed Scientific Studies haar jaarlijkse algemene vergadering te Unionville in de grote bovenzaal van Cherry Hill's Farm, de uitgezochte plaats waar ook dit jaar de bekende en buitengewoon druk bezochte Studieconferentie werd gehouden. Deze ledenvergadering stond natuurlijk buiten het program van de conferentie, maar daar de meesten van de conferentiegangers de vergadering bijwoonden en ongeveer 80 leden opgekomen waren van heinde en ver, was de zaal inderdaad vol toen precies om half 8 's avonds begonnen werd. Er waren nota bene meer dan 200 personen aanwezig.

Het is een machtige en aangrijpende vergadering geworden. Verschillende toespraken werden gehouden, door Prof. W. Stanford Reid van Montreal, Prof. H. E. Runner van Grand Rapids, Prof. S. U. Zuidema van Amsterdam en Rev. J. M. Spier van Sneek, die stuk voor stuk indruk op de aanwezigen maakten en tot enthousiasme brachten. Prof. Reid's gloedvol betoog voor Christelijk Hoger Onderwijs bepaalde ons opnieuw bij onze heilige roeping en de opmerking van Prof. Zuidema, die eraan herinnerde dat David, toen hij Goliath had horen smadelijk spreken, in verontwaardiging uitriep, dat deze heiden het leger van de levende God gehoond had, zal niet licht worden vergeten. Hij wees erop dat wij niet in de eerste plaats het levende leger van God zijn, maar het leger van de levende God: in HEM alleen ligt al onze kracht.

Om bepaalde redenen kan dit verslag niet te uitvoerig zijn. Daarom ga ik nu over tot de eigenlijke verenigingszaken. Er stond feitelijk maar 1 punt op de agenda, n.l. het ingrijpende bestuursvoorstel, dat de vergadering het bestuur zou machtigen, op een nader tijdstip, als alle voorbereidingen voltooid zouden zijn, de thans bestaande Association te ontbinden en terstond om te zetten in een Corporation, waarbij ook het korte basis-artikel van nu zou vervangen worden door een bredere uitgewerkt en vaster omlijnd "Scientific Educational Creed".

Het is begrijpelijk dat een dergelijke maatregel niet direct algemeen kon aanvaard worden. Verschil van mening trad aan de dag, waarbij het uitvoerig rapport dat ingediend was, nader kon worden toegelicht. In de discussie werd duidelijk dat het bestuur niet anders KON handelen dan het deed. Uitvoerig contact met een lawyer's kantoor over de incorporation der vereniging had tot de ondubbelzinnige uitspraak geleid, dat onze huidige verenigingsstructuur het verkrijgen van rechtspersoonlijkheid in dit land volkomen onmogelijk maakt. Hoe ontstellend een dergelijk feit ook wezen mag, het maakt wezenlijk alle argumenten pro en contra overbodig en nutteloos: graag of niet, maar de gehele opzet van de organisatie MOET gewijzigd.

De grote zorg van de enkele tegenstanders ter vergadering was echter, en daaruit blijkt temeer hoezeer het belang van deze zaak hun ter harte gaat, hoe bij het invoeren van een Corporation de absoluut noodzakelijke band met het volk zou te behouden zijn. Immers, Corporation betekent practisch, dat de volle verantwoordelijkheid bij een beperkte groep personen komt te berusten. Daar het nieuwe statuut nog niet in finesses gereed is, kon over die belangrijke vraag nog niet eens volledig licht verspreid worden. Het moest erbij blijven dat het bestuur in dat opzicht beloofde alles te zullen doen wat maar enigszins mogelijk zou wezen; dat algemene vergaderingen van de supporters of associate members regelmatig zouden gehouden worden en dat volledige inlichtingen in het orgaan der vereniging zouden worden gepubliceerd en dat met voorstellen en suggesties van allen die de Corporation als associate members zouden steunen tenvolle rekening zou gehouden worden. Die beloften zijn afgelegd en zullen volledig worden gehonoreerd. Het bestuursvoorstel vroeg feitelijk niet anders, maar dat was dan ook tegelijk heel veel, dan dat de leden deze uiterst belangrijke reorganisatie van de vereniging in volkomen vertrouwen in handen wilden stellen van het bestuur, in het vaste geloof dat God, Die tot vandaag toe de Vereniging zo wonderlijk heeft geleid, hun ook in de toekomst niet zal beschamen maar ook aan de nieuwe Corporation straks een plaats zal willen geven in de harten en overleggingen en gebeden van onze mensen.

Toen de zaken zo gesteld waren, kon tot stemming worden overgegaan en daarbij bleken ruimschoots meer dan de bij de statuten vereiste "tweederde deel" der leden zich in vertrouwen achter het bestuur te willen stellen.

De Voorzitter had in zijn openingswoord gewezen op het "crucial point" waarbij we met onze organisatie waren aangekomen. Inderdaad betekent de genomen beslissing nu een keerpunt. Maar niet een keerpunt in gedachte, in doelstelling, in richting of in geloof. Het is alleen maar een keerpunt in organisatie. Het is vurig te hopen dat, als de verandering zich zal voltrokken hebben, nog vele honderden meer dan de paar honderd die de Association nu telt, zich bij de Corporation zullen voegen en dat onze mensen in steeds groter aantallen zullen trachten te verwezenlijken wat de Schrift eist, n.l. "zo krachtig voor God te zijn, dat wij de redeneringen en elke schans die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten en elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus." (2 Cor. 10:5). Dat kan alleen door het geloof, en in liefde tot Jezus Christus, en in diep ontzag voor de Here onze God.

F. Guillaume
h.t. Voorzitter van de ARSS

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

①

De Drive-in Chapel

in the Crowsnest Pass

De aanleiding tot deze, niet geheel van avonturen ontblote, "dienstreis" was een brief uit Bellevue met de hartelijke uitnodiging om naar het Zuiden te komen en dat gedeelte van mijn dierbaar Alberta eens nauwkeurig te bekijken. Dus nu neem ik U mee, zo met kopje koffie en gemakkelijke stoel en al, om kennis te maken met onze Nederlandse immigranten daar, hun leven, hun werk en last but not least, hun kerk.

Zijaanzicht van de "Back-to-God" chapel in het prachtig landschap, zoals het gezien wordt vanaf de highway.

Onze gewaardeerde medewerkster, Mrs. Tini Van Ameyde, heeft een "reisje" door Zuid-Alberta gemaakt. Het was echter een reisje van meer dan 1100 mijl. En als Mrs. Van Ameyde op stap is geweest, dan heeft ze inderdaad iets te vertellen. Hierbij is het eerste verslag, maar er volgen er meer, en het doet ons veel genoegen, dat wij deze aan onze lezers kunnen aanbieden.

De reis duurde van Maandag tot Zaterdag en in die korte tijd zijn vele ervaringen opgedaan en zijn heel wat gesprekken gevoerd. Wij willen daarom ook officieel in de krant Mrs. Van Ameyde (en haar gezin) dankzeggen, voor de grote inspanning, die zij zich voor de lezers van Calvinist-Contact heeft getroost.

En aan onze abonnees zouden wij willen zeggen: zorg dat U geen nummer mist. Laat het anderen zien (speciaal in "de West"), want het zal U nu wel bijzonder gemakkelijk vallen nieuwe abonnees te winnen.

Red.

Vanaf de hoofdstad Edmonton rijden we via Calgary zo'n 310 mijl Zuid tot Fort McLeod en slaan daar in Westelijke richting af naar waar in de verte de Rocky Mountains wazig-blauw wenken. Ons eerste doel is de kleine kapel aan de drukke Highway No. 3, de meest Zuidelijke route dwars door de bergen. Het hele district langs deze route, van Pincher Creek af tot een eind in B.C., wordt de Crowsnest Pass genoemd naar de berg en de rivier van die naam. Langs deze highway liggen op een afstand van enkele mijlen van elkaar Bellevue en andere dorpen tussen de heuvels en bergen genesteld. Daar staat nu ook, sierlijk en helderwit, de Drive-in Chapel, geliefde "baby-sister" van de Chr. Ref. kerken van classis Zuid Alberta.

De kapel is een onderdeel van het evangelisatie-werk, dat deze kerken in de loop der laatste jaren opgezet hebben (en dat steeds wordt uitgebreid) en is bedoeld als een wijkplaats, waar truckdrivers en voorbij jakkerende toeristen kunnen binnengaan om te bidden voor een veilige reis of in de Bijbel lezen.

Als U nog het Nederlandse weekblad De Spiegel krijgt toegezonden, zult U zich herinneren, dat daarin vorig jaar een artikel voorkwam over een predikant in Duitsland, die zijn kerk aan een der drukste Autobahnen had opengesteld voor automobilisten. Dit bewuste artikel bracht Mr. Don Timmermans van Bellevue op het idee, dat ook aan Highway 3 een speciaal daartoe ingericht kerkje op zijn plaats zou zijn. Anderen in zijn gemeente waren dadelijk enthousiast voor het plan. Er was echter de moeilijkheid, dat de groep te klein was om het op eigen houtje uit te voeren. Maar zoals overal maakt ook hier eendracht macht!

De kerk van Bellevue bracht het voorstel om een Drive-in Chapel te bouwen enkele weken later op de vergadering van de classis Zuid Alberta en daar werd het zonder een enkel bezwaar aangenomen. Bllevue stelde daarop het terrein beschikbaar. Een prachtig aanbod kwam binnen van Mr. Chris Withage te Lethbridge, die beloofde het kerkje geheel gratis te ontwerpen en te bouwen als.... elke familie in de classis wilde bijdragen in de kosten van het materiaal. Dit kwam neer op 1 dollar per gezin, die uit een gul hart werd gegeven. U begrijpt, dat nu elk gezin daar in het Zuiden zich een heel klein beetje aandeelhouder in de Chapel acht, belangstelling voor het daar verrichte werk heeft, zich er mede verantwoordelijk voor voelt!

Dit kwam wel heel duidelijk uit in Juli, toen de Chapel na een drukke periode van organiseren en bouwen werd geopend. Alle deelnemende kerken hadden een uitnodiging voor de officiële plechtigheid ontvangen en 200 mensen gaven aan de oproep gehoor. O nee, die konden er heus niet in! De Chapel bied plaats aan acht personen en is slechts zeven bij tien voet groot.

Bij de opening waren drie predikanten aanwezig: De Revs. E. Van Halsema van Grand Rapids, die de gemeente van Bellevue in Juli en Augustus als gastpredikant heeft gediend, A. Van Kuyvenhoven (Lethbridge) en G. W. Vanden Berg (Nobleford). Zij spraken elk een kort woord resp. over: "I am the Way, I am the Truth, I am the Life," en het kerkkoor van Lethbridge was overgekomen om het muzikale gedeelte van het programma te verzorgen. Wel bijzonder aardig was, dat de Can. Pacific Railways een bel aanboden, die in het slanke torentje opgehangen werd en door een vertegenwoordiger van de C.P.R. bij de opening voor de eerste maal geluid werd. Ook van Alberta's Department of Highways werd alle mogelijke medewerking ontvangen, dat zorgde voor een geasfalteerde weg vanaf de highway en voor de nodige richtingwijzers.

Deze borden waren echter niet in staat om te verhinderen, dat wij de Chapel in volle vaart passeerden, toen we er de eerste maal langs reden. Maar dat lag slechts aan ons. Ik veronderstelde n.l., dat het kerkje drie mijl voorbij Bellevue stond, niet er voor. Al genietend van de mooie omgeving schoten we met een snelheid van 65 mijl over de weg, toen ik opeens wees: "Kijk daar eens, wat een schattige kleine kerk!" Zonder een spier te vertrekken, zei m'n husband: "Ja, schattig.... dat was de Drive-in Chapel, waar je het nu al twee dagen over hebt!" Mannen kunnen zo hardvochtig zijn: hij draaide niet om. Verslagen tuurde ik door de achterruit.

Maar de volgende morgen bezochten we de kapel, die als opschrift boven de deur heeft: Back to God. De smalle ramen zijn van groen glas. Voorin staat een lessenaar met de bijbel, die door een onbekende gever of geefster werd achtergelaten. Naast een bus, waarin men een gift kan deponeren voor het Back-to-God-Hour werk, lag het gastenboek, dat vroeg om onze handtekeningen en beste wensen.

Ja, dat gastenboek! De jonge secretaris van het Drive-in Chapel Committee, Mr. Geert Vander Meulen, heeft het me 's avonds meegegeven om het eens door te bladeren. Toeristen van over heel de wereld plaatsten daarin reeds hun namen. Bezoekers kwamen uit diverse landen in Europa, uit Australië, vele Amerikaanse staten en natuurlijk vele honderden mensen uit Alberta en B.C. De opmerkingen waren de moeite waard om te lezen. Een enkele toerist schreef openhartig, dat hij in de Chapel enige minuten met God doorgebracht had. Anderen schreven weinig origineel, dat ze de Chapel "Cute, nice and beautiful" vonden. Maar er waren ook heel wat bezoekers, die hun oprechte waardering voor het initiatief van onze kerken kenbaar maakten en hun God's zegen op dit werk toewensten.

Kortgeleden is er electriciteit in de Chapel aangebracht. Nu zijn er plannen, al in een vergevorderd stadium, om er ook een record-player te plaatsen, zodat ieder dan naar eigen keuze een hymn of korte meditatie kan beluisteren. Bij de deur hangt een rek met tractaatjes, dat elke dag bijgevuld moet worden. Verscheidene bezoekers steken zo'n drukwerkje in hun zak en over dit aantal moet U vooral niet te gering denken. In twee weken bedroeg het aantal bezoekers 1340 en zij namen meer dan 1000 tractaatjes mee! Nu het vacantie-seizoen over is, wordt dit natuurlijk minder. Toch, toen wij er waren — dat was in de laatste dagen van Augustus — konden we niet voorbijkomen of er stonden twee, drie cars of trucks bij de Chapel. Een bewijs, dat deze wel degelijk voorziet in een behoefte.

De gedachte, die zich daar onmiddellijk opdringt, is deze: wat een heerlijk resultaat van samenwerking en enthousiasme voor evangelisatie in een groep immigrantenkerken! Zet dit verslag ook U niet aan het denken? Is er bij U in de buurt geen behoefte aan een Drive-in Chapel? Al deze

☆

mensen, die zo met liefde aan de bouw van dit kerkje meegewerkt hebben, wensen niets meer dan dat anderen hun voorbeeld navolgen. Wie nadere inlichtingen wil hebben, moet schrijven naar de secretaris te Bellevue, Alta., die altijd bereid is om U van dienst te zijn. En denk erom, als U ooit in de buurt komt, dat U uitkijkt naar de kleine witte kapel, die daar staat voor elke reiziger met de boodschap: Back to God.

Wie zal zeggen hoe groot eens de oogst is, van wat hier in de Crowsnest Pass gezaaid wordt? Dit is inderdaad werken met gesloten ogen. Maar de uitkomst is zeker, want reeds de wijze Prediker schreef: Werp uw brood uit op het water en gij ZULT het vinden na vele dagen!

Tini Van Ameyde.

Better to do yourself harm by putting too much faith in others, than to do others harm by your suspicion.

★

A difficulty looks bigger if you look up at it, but smaller if you look down on it.

KOMT ALLEN *KOMT ALLEN*

Prof. Dr. S. U. Zuidema

Hoogleraar aan de V.U. A'dam, Holland,

komt naar

LONDON, ONT.

op Vrijdag 16 Sept. 1960

Prof. Zuidema zal spreken in het: Sir Adam Beck Collegiate Institute, het welk gelegen is 1 bushalte voor Dundas-Highbury. Uitstappen bushalte Dundas-Oakland Ave.
Prof. Zuidema heeft als onderwerp: "CRISES DER CHRISTELIJKHEID"

Medewerkenden: Het koor van de Chr. Ref. Church te London,
o.l.v. Mr. W. H. Wicket.
Pianist: Mr. K. Van Rys.
AANVANG: 8 uur precies.

OUDEREN EN JONGEREN, MIST DEZE LEERRIJKE AVOND NIET!
GELEGENHEID TOT VRAGEN STELLEN.

Voldoende parkeergelegenheid — Toegang vrij!

"BEFEHL IST BEFEHL"

Wie zich de Nazi-processen van na de oorlog nog herinneren kan, weet nog wel dat gedurende de verhoren een bepaalde uitspraak telkens weer naar voren kwam; Befehl ist Befehl. Bevel is bevel.

Achter deze uitspraak verscholen de misdadigers zich en verschoven zij de verantwoordelijkheid voor hun wandaden naar hoger-op. Zij waren de onschuldige uitvoerders van het bevel, de schuld moet gezocht worden bij de hoge legerleiding.

Op zichzelf was deze methode van zich te verontschuldigen een die van de Duitsers verwacht kon worden. Want heel het opvoedingssysteem van het Nationaal Socialisme was gebaseerd op absolute gehoorzaamheid. Vraag nooit waarom, maar doe wat er van je gevraagd wordt.

☆

Toen de oprichters van het Nationaal Socialisme zichzelf een levensbeschouwing gingen opbouwen en een nieuwe paedagogiek, ontstond de eis van blinde gehoorzaamheid als vanzelfsprekend. Hoe anders kon een handjevol mensen beslag leggen op een geheel land? Hoe anders kon in het hart van het Duitse volk haat tegen de rest der mensheid worden gezaaid?

Gelukkig ligt de periode van de Duitse overheersing achter ons; we behoeven niet langer bevreeesd te zijn voor een dreunende laars en een brallende stem. Ook de methode van opvoeden jaagt ons niet langer vrees aan. Wij zijn door Gods redding de wanhopige dwaasheid van het Befehl ist Befehl teboven gekomen.

Nu we wat ouder en wijzer geworden zijn proberen wij onze kinderen groot te brengen naar de eis van Gods Woord omdat wij rondom ons wel duidelijk waarnemen kunnen dat zonder dat Woord als richtsnoer er van de opvoeding niet veel terecht kan komen. We zijn in de loop der jaren ook tot de conclusie gekomen dat opvoeding een mooie theoretische wetenschap is en dat het in practijk brengen ervan ons wel eens in moeilijkheden brengt.

En die moeilijkheden worden nog veel groter wanneer wij om ons heen een groeiende ongehoorzaamheid kunnen constateren, een verzwakking van authoriteit en een zich steeds verder uitbreidend egoïsme. En omdat wij deze eigenschappen in strijd weten met Gods Wil, grijpen wij naar een ander uiterste, een paardemiddel om ons uit de narigheden te helpen en wij zijn het ons niet bewust dat het geneesmiddel al even erg is als de kwaal.

★

Tegenover losbandigheid staat nooit gebondenheid zonder meer.

Tegenover het verwerpen van autoriteit mogen wij nooit stellen een slaafs gebonden-zijn eraan.

En misschien is het goed om die zaken eens nader te onderzoeken. Doch teneinde dat te kunnen doen, moeten wij weer even terugzien naar het Befehl ist Befehl. Wanneer binnen het kader van het nationaal-socialisme een bevel werd gegeven, werd daarmee ogenblikkelijke uitvoering ervan verwacht. Gebeurde dit niet, dan werd disciplinair opgetreden. Feitelijk is het verkeerd om hier van discipline te spreken, want de straftoepassing was hard en bestond veelal en meestal uit lijfstraffen. Wie zich door middel van betrouwbare lectuur enigszins op de hoogte heeft gesteld van het militaire leven in Duitsland of ook het schoolwezen gedurende Hitler, weet dat de lijfstraf algemeen en hard was. Bovendien hebben miljoenen nietduitsers dit ondervonden in concentratiekampen en strafgevangenissen.

Wij zien dus dat in het Duitsland van Hitler het bevel radicaal was. De straf moest hard zijn en gevoelig omdat er aan het bevel geen 'omdat' verbonden was. De straf was on-redelijk omdat het bevel on-redelijk was.

★

En hier ligt een gevaar voor ons. Soms lijkt het er op dat wij het nationaal socialisme toch nooit helemaal te boven zijn gekomen. Opvoeders die veel gebruik maken van lijfstraffen doen dit dikwijls omdat zij niet in staat zijn het waarom van hun bevelen aan de opvoedelingen te laten zien. En omdat het waarom ontbreekt, bestaat er kans op tuchtverlies en is de lijfstraf een blijk van vrees, vrees dat een teacher de orde in de klas verliest en een ouder de orde in het gezin.

Daarom is slaan vaak een teken van machteloosheid.

Maar het is ook wel eens een resultaat van een verkeerd denken. Ik herinner mij dat mij eens verteld is van een vader die een Bijbel in een zwarte, gebreide kous deed en daarmee zijn kind te lijf ging omdat het kind "met het Woord gekastijd moest worden". De slaande hand Gods komt vaak in de Schrift voor, maar niet dan na eindeloos waarschuwen en als een laatst resort.

Wanneer wij dit artikel hier nu afbreken, zal de postbode binnen een week druk werk hebben bij mijn mailbox. En dan zullen er de vragen zijn van "Ja maar mogen en moeten wij dan kinderen helemaal geen lijfstraf geven?"

Natuurlijk wel. Maar . . .

★

God heeft aan de ouders de taak opgelegd om de kinderen voor Hem op te voeden. Doch Hij heeft maar niet alleen een taak gegeven, doch ook de middelen. En deze paedagogische middelen zijn tweeërlei. Daar zijn allereerst die middelen welke op effect berekend zijn en die fundamenteel een niet-zedelijk karakter dragen zoals die welke pijn veroorzaken en vrees. Doch veel groter en veel heerlijker is het zedelijke middel dat God schonk, en dat middel is om door geduld en volharding en gebed in het bewustzijn van een kind het besef te wekken dat God het kind door middel van de ouders regeert en dat gehoorzamen aan de ouders gehoorzamen aan God betekent. Dan, wanneer dat door een kind begrepen en aanvaard wordt, is er geen sprake meer van een blinde onderwerping, maar van een vrijwillige gehoorzaamheid. "Eindelijk," zo zegt prof. Geesink, "wanneer een kind tot dadelijke bekering mag komen en in zijn ouders God liefkrijgt is het hoogste bereikt."

Het is goed om deze gedachten eens opnieuw te lezen en mee te beleven omdat zij van essentieel belang zijn voor een ieder die tot de taak van het opvoeden geroepen is.

Maar de vraag over het geven van lijfstraf hebben wij nog niet ten volle beantwoord. In het bovenstaande hebben wij gezegd dat het uitdelen van straf een paedagogisch middel is. Maar in welke mate dient het te worden toegepast?

★

Allereerst moeten wij weten dat wij nooit uit drift mogen slaan. Het is beter om dan de handen maar in de zakken te steken en even weg te lopen. Ten tweede moet er nooit op het gelaat van een kind geslagen worden, daar heeft de medische wereld een groot en gefundeerd bezwaar tegen. Ook het over-de-knie nemen moet om alerlei redenen sterk worden afgeraden. 'En', zo zei een wijs moeder eens, 'buik en rug doen ook niet mee dus blijven handen en voeten over. Dank u wel, dan sla ik maar helemaal niet meer'.

Teneinde op deze moeilijkheid nu een passend antwoord te kunnen geven, dienen wij te beseffen dat een kind, wanneer het ouder is dan zes of zeven jaar wéten moet waarom het moet gehoorzamen, dat het langzamerhand moet leren inzien dat gehoorzamen een liefdedaad is, dat daarom het ongehoorzaam zijn, zoals we vroeger al eens besproken hebben, een blijk van liefdeloosheid is. Daarom moet eerst een ernstige en tegelijk teleurgestelde blik het kind waarschuwen, dan het woord en later de daad.

Er zijn heel wat ouders die zelden slaan en een goed gedisciplineerd gezin hebben waar geen vrees bestaat. Er zijn teachers die nooit van een straf gebruik maken en op z'n allerbest eens per jaar een kind van katoen geven en die een prettige harmonie in de klas hebben.

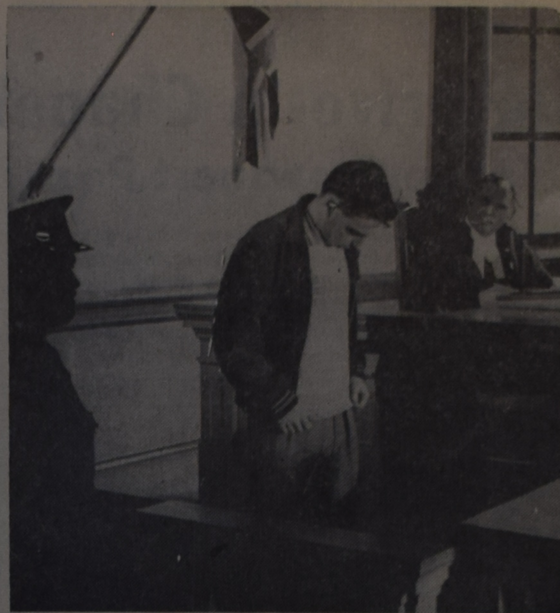
Daarom geldt ook hier dat niet het vele (slaan) goed is en misschien ook dat het goede (een keer er flink van langs) veel is. Maar het mag nooit zijn uit een Befehl ist Befehl gedachtengang. Wat wij eisen moet uitvoerbaar zijn, en begrijpelijk.

Het belieft God om door ons onze kinderen te regeren.

En God regeert ons door zijn Woord en Geest. En dat regeren is gekenmerkt door liefde en geduld. Maar er is meer: zouden wij ook niet mogen spreken van de Zelfbeheersing Gods?

Wel dan, laten wij dan ook in ons straffen op Hem zien.

Wm. R. Rang

"Tegenover losbandigheid staat nooit gebondenheid zonder meer . . ."

ZATERDAG 17 SEPTEMBER

Dit opschrift slaat niet op een herdenking van het zoveel jarig bestaan van een kerk, vereniging of blad, maar het is de dag waarop de "All Ontario Calvinistic Rally" zal worden gehouden in Weston (Ont.).

Een rally is een grote bijeenkomst waar we toegesproken worden, waar we ons met elkaar bezinnen op onze taak. We komen om overtuigd te worden, dat we meer hebben dan materiële zorgen, dat we een geestelijke erfenis hebben, die uitgedragen moet worden. Het is de plaats waar we bezield vandaan gaan, meer overtuigd dan voorheen, dat we als Calvinisten mogen meewerken aan de juiste ontwikkeling en groei van het leven hier in Canada.

Een groot woord en een geweldige verantwoordelijkheid, maar de God van de Bijbel wil alle werk zegenen, dat wordt gedaan in gehoorzaamheid aan Zijn Woord en in het geloof dat Hij verheerlijkt moet worden.

Wij weten dat er geen ruimte genoeg voor ons is binnen de kerkmuren of binnen de muren van school en kerk, maar dat alle terreinen van Hem zijn en dat een ieder moet horen en leven naar Zijn wetten. Wij mogen medewerkers en navolgers zijn van Hem, Die zegt dat de aarde en haar volheid van Hem alleen is.

Weet U zich zulk een ambassadeur?

Zoals mogelijk reeds bekend, wordt deze rally gehouden in de Christian Reformed Church aan de Albion Rd. in Weston (Ont.).

De sprekers zijn Mr. B. Zijlstra van Ann Arbor (Mich.) in de morgen over het onderwerp "Personal religion". Deze morgenvergadering is in het Engels. 's Middags zullen we D.V. mogen luisteren naar Prof. S. U. Zuidema van Amsterdam. Prof. Zuidema is een bekend spreker in Nederland.

De "Association for Reformed Scientific Studies" vond hem bereid voor een maand naar Canada te komen om te spreken voor de 3-daagse studieconferentie in Unionville en om een tour te maken door Canada en U.S.A. om ons volk toe te spreken. Het onderwerp van Prof. Zuidema is "Mens en Wereld" (Hollands).

Zaterdag 17 September wordt een mooie dag, houdt U deze dag vrij; trek met elkaar op naar Weston.

God zegene deze dag tot eer van Zijn Naam.

P. Speelman.

Time is running out

It is a very long time ago that there was once a Paradise on earth. When we review the world's situation right now, we have to admit that the unrest and misery in the world is getting worse from week to week. Without being held for too pessimistic we can say that in the years laying ahead of us, no peace or rest will be found, but, on the contrary, that the conflicts in the world will come to a head, which most likely will lead to self-destruction and the end of the world.

The signs are there.

We read about disasters and calamities, earthquakes and floods, hurricanes and eruptures of vulcanos.

In addition, the turmoil in the world is increasing so fast, that we hardly have time to keep of the recent happenings.

There is the racial conflict all over the world; the incidents in Sharpville, South Africa, where about a hundred natives were killed by the white police-force. We talk about it for a few days, indignantly or defensive, whatever our opinion may be. Then we drop the subject, for our attention is suddenly focussed on Japan, where a mob of shouting and dangerous students try to boycott the new treaty-pact with the U.S.A. But shortly after Japan and Kishi are forgotten, Castro and Cuba worry us for a week or two. At the same time we are shocked by the terrible situation in the "independent" Congo. We feel very sorry for the terrified white people and we put all the blame on the even so more frightened and fearful natives, whose tribes fight each other continuously in despair and superstition.

Everything happens so quickly, so fast . . .

The world is like a boiling porridge: Every time a new bubble comes to the surface, then in this part of the world, then in that . . .

We do not always exactly know what is going on or what the immediate cause of the difficulties and troubles in the world is. And let us be honest: We can not always be too much bothered either. All these miserable and dreadful things are more or less caused by politicians. Political matters are a wicked and rotten business and too complicated for us anyhow.

We really don't have the time and the interest to get a deeper insight in the world-affairs. We read the headlines in our newspaper and that will do. And of course, we all know that communism is a threat. We are all aware of that. But if we had to write one page about communism, we would not know what to put down on the paper, except that it is bad and not christian.

And even if we realize that communism is world's menace number one, we won't worry too much. There are not too many communists in Canada anyway, we believe, and in general things are not too bad here either.

What worries us is, whether John will loose his job in the fall and whether we can make the payment on our new home this month.

There are really so many difficulties, we have to deal with: Billy needs a new suit . . . the groceries are getting so expensive . . .

And we turn the page of our newspaper and look eagerly at the advertisements to see if Eaton's has a sale on and which chainstore has the lowest prices.

And Khrushchev, Castro, the Congo and all the communists in the world are forgotten at the same time.

But behind the iron curtain people suffer and churches are trembling on their foundation. Will they stand erect or tumble down?

In Africa white and black people live in fear and terror. Many of them have heard the preaching of the Word of the same God by Protestant or Roman Catholic missionaries. But now they wonder if this God really exists, when they see the dead and illtreated bodies of their beloved ones. Hate and fear take the place of love and forgiveness.

How long will their faith last?

In the immense, vast country of China thousands and thousands of children, men and women die the death of starvation. And most of them die without knowing, that God gave His only Son to save them . . .

In the many large camps the world's refugees have been waiting for more than ten years now — day in, day out — for a country to go, for a home to live in . . . . But their hope fades away as the years go by in the monotonous regularity of the camplife . . .

But we live our lives - our lives, which are often more concentrated at the dollar than at the love for God and our neighbours.

We worry if Bill is laid off and we complain bitterly about the unemployment in this country. We are jealous of the next-door people, who have a better income and we forget to be grateful for all the blessings we receive.

We quarrel with our husbands or wives about who is richt, when we have a silly argument.

We gossip easily about mutual "friends" and tell others indignantly about the mote in their eyes, but we refuse to admit that we cannot see well, since there is a beam in ours.

We argue with our "brothers and sisters in Christ" about unimportant churchmatters, such as churchtimes, babysitting and the way we want to sing Psalms to the honour of God.

We make big issues about complicated dogmatical theories and in doing so we destroy the unity with Christ.

But all the time we forget completely that the love for God and for our neighbours comes first, because God loves us.

And all the time we also forget, that people suffer and die and that their cries and agonies and our own egoistic, selfish way of living, deafen the Message of God, that His Son, the Saviour is near and will come back soon.

His Kingdom comes.
The signs are there.
And we fight and argue, gossip and sin . . .
But time is running out.
It soon might be too late . . .

Ineke Parlevliet

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

What silver can do.

AN OLD STORY

One day a miser (unhappy person) came to a Rabbi. The Rabbi took him by the hand and led him to the window. "Look out there", he said. And the miser looked out into the street. "What do you see", asked the Rabbi.

"People", answered the miser. Again the Rabbi took him by the hand and led him to a mirror.

"What do you see *now*", he asked.

"Now I see myself", said the miser.

Then the Rabbi said: "Behold — in the window there is glass and in the mirror there is glass. But the glas of the mirror is covered with a little silver, and no sooner is the silver added than you will cease to see *others*, but see only *yourself*.

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke Jans is na de dood van haar man hertrouwd met de predikant Bogardus, wiens leven ze deelt temidden van zelfzuchtige kolonisten en vijandige Indianen in de 17de eeuwse kolonisatie van Amerika. Het is een ruw primitief leven met veel openlijke zonden en lijfsgevaar.

(30)

Cornelis van Tienhoven stond op. Men zag het hem aan dat dit een groot moment in zijn leven was — de strijd tussen de directeur en de predikant was ook zijn strijd. Al wat jaren lang aan ergernis was opgekropt had een uitweg gevonden in deze, door hem eigenhandig geschreven akte van beschuldiging.

> In de naam des Heren. Amen. Anno 1646. In Nieuw Nederland. Den E. Heer Directeur en Raden aan U, Everhardus Bogardus, predikant alhier.

Hoewel wij bij onze komst alhier voor u gewaarschuwd waren met betrekking tot uw onenigheid met de vorige Directeur, Wouter van Twiller, zo hebben wij daarop geen acht willen slaan, vertrouwende dat een man, die des Heren Woord verkondigt, zich niet buiten de reden zou begeven. Niettegenstaande — in ons bezit is een door u aan de heer Wouter van Twiller geschreven brief d.d. 17 Juni 1634, waarin u betoont niet door Gods geest gedreven te zijn, daar u hierin een Magistraat, van God geordineerd, uitmaakt voor een duivelskind en een guit in zijn huid, dat zijn bokken beter zijn dan hij en hem belooft de eerstvolgende zondag op de stoel aan boord te klampen, dat beide, u en zijn berkhouten zouden kraken en zo voorts.

Wij hebben inmiddels ondervonden dat u onze regering niet met minder scheldwoorden hebt bedacht, waar wel niemand in het gehele land vrij van bleef, noch uw vrouw, noch uw zuster, voornamelijk als u bij goed gezelschap verheugd waart, mengende de menselijke passie op de stoel der waarheid.

Zijn er vele zaken die u als predikant niet voegden, welke wij niettemin over het hoofd hebben gezien in de hoop dat u zich eenmaal christelijk in Zijn dienst zoudt kwijten, zo moeten wij u herinneren aan uw partijkiezen voor Marijn Adriaansen toen deze in maart 1643 de directeur wilde vermoorden en toen nadat hij door ons in de boeien werd gezet en naar Holland werd gezonden, door u nog veertien dagen wonderlijk werd gefulmineerd, zoals allen kunnen getuigen die omtrent die tijd rond u hier woonden.

In 1644 maaktet gij dagelijks goede sier met Laurens Cornelissen, de meinedige. In 't zelfde jaar, toen de Engelse predikant Doughty des morgens het nachtmaal uitdeelde, kwaamt gij des namiddags dronken op de stoel, alsmede vrijdags voor kerstdag, toen gij de boetepredikatie deedt.

In 't begin van '45 zijnde bij de fiscaal Van der Hoykens te gast, alwaar gij dronken binnenkwaamt, werd door u als naar gewoonte aangevangen met schelden op uw diaken, op de secretaris en inzonderheid de diaken Olof Stevensen voor een dief uitscheldende, zonder dat hij u een kwaad woord gaf.

Toen de directeur u hierover onderhield, dat het de predikant niet paste de gemeente aldus ergernis te geven door, als gij dronken zijt, alles en iedereen te blameren, hebt gij de volgende zondag, toen de directeur door indispositie niet in de kerk kon komen, hem openlijk op de stoel uitgescholden, te weten 22 januari 1645, door te zeggen dat de grootsten van het land niet anders zijn dan fonteinen des smarts en zij niet anders doen dan een ander te beroven, af te danken en te verbannen, waarna de directeur uit de kerk is gebleven om meerdere ergernis te voorkomen.

De 21e maart 1645 zijnde op de bruiloft van Adam Brouwer, wel beschonken, zijt gij aangevangen de fiscaal en de secretaris te schelden, blamerende ook niet weinig de directeur die uw vrouw voor een hoer gescholden zou hebben, hetgeen naar hij zegt onwaar is — welke gedachte zelfs niet bij hem is opgekomen.

Over welke zaak wij op de 23e maart, bewogen met barmhartigheid, consideratie gebruikende om de eer die men uw ambt toedraagt, inplaats van tegen u te procederen, u een christelijke vermaning verzegeld toegezonden hebben, die gij tot tweemaal toe geweigerd hebt aan te nemen, naar luidt het rapport van de bode. Delende met pasen en pinksteren het nachtmaal uit, zonder het zelf te genieten, hebt gij de bemiddeling van Jonken Van der Donck en de vroemoer Lijsbeth om vrede te maken van de hand gewezen en hen gezegd dat gij wel zoudt wachten om vrede met hen te maken.

Aan het verzoek van de directeur om voor de vrede met de wilden te bidden, hebt gij voldaan door een toespraak te houden welke tot gevaarlijke consequenties strekte.

Ter gelegenheid van de vrede met de wilden werd u door de Heren Staten een order gezonden om op 6 september God hiervoor te danken. U deed wel een goede predikatie maar sprak met geen enkel woord over de vrede, noch God dankende voor dezelve, in welke zaak men uw genegenheid voor de compagnie (die u betaalt) en die voor de welvaart van 't land kon bespeuren.

Op 22 december 1645, doende boetpredikatie, hebt gij publiekelijk gezegd dat gij menigmaal 't nachtmaal uitgedeeld hebt zonder het zelf te nuttigen, waarbij gij zeidet dat zij, die de oorzaak hiervan zijn, dienden te worden afgesneden, zeggende dat men u bij het huisbezoek geen reden opgeeft van absenties.

De oorzaak hiervan, oordelen wij, is uw gevaarlijke tong alleen.

Wij weten niemand die geweigerd heeft vrede te maken dan gij alleen.

De 24e december bracht gij in predikatie te pas, dat in Afrika door de grote hitte diverse dieren zich met elkaar vermengen en dientengevolge vele monsters voortbrengen, maar daar het hier een getemperd klimaat is, zeidet gij niet te begrijpen waar deze monsters van mensen vandaan kwamen. 't Zijn de machtigen, maar zij behoorden onmachten te wezen, die veel vaders hebben en hun vertrouwen op de arm des vleses hebben en niet op de Here.

Wie gij daarmee op het oog hadt, konden de kinderen merken.

Dit alles strekt tot kerkelijke en politieke verdeeldheid, tot verachting van de Overheid; zulks is in strijd met uw plicht en uw eed.

Het is uit hoofde van onze commissie van hare Hoog Mogende: Zijne Hoogheid en de Heren Bewindhebbers der West Indische Compagnie, dat wij procederen en u een copie van deze akte wordt overgelegd om binnen veertien dagen hierop te antwoorden, verklarende dat wij u zo christelijk zullen bejegenen als onze consciëntie en de welstand van het land en van de kerk dit gedogen.

Nieuw Amsterdam, 2 januari 1646.

— En als zijn Eerwaarde ook deze missive ongeopend terug zendt? vroeg La Montagne laconiek.

Hij vond het een goed stuk, doch twijfelde er aan of het bij Bogardus iets goeds zou uitwerken. Het scheen hem toe dat deze in een stadium was gekomen waarin de rede geen vat meer op hem had.

De gerechtsbode, Jacob Kip, die de klopper op de deur van de pastorie liet vallen, wachtte niet zonder spanning wie hem ditmaal zou opendoen.

Wat hij gehoopt had, gebeurde: het was de dominee die hem met een vertoornd gezicht de missive uit de hand rukte, het zegel verbrak en het stuk met een smalend lachje om de lippen begon te lezen. Hoe verder hij kwam, hoe roder zijn hoofd opzwol.

— Kom, ga heen, wat sta je hier nog .... bulderde hij, en sloeg de deur voor de neus van Jacob Kip dicht.

— Wie de schoen past, trekke hem aan, dacht Jacob en posteerde zich naast de deur, in afwachting van de losbarstende bui. Hij speelde dit spelletje nu al een jaar lang mee en miste niet graag een akte.

Toen Bogardus het stuk ten einde toe gelezen had, barstte hij uit: — Hoor Anneke .... hoor mensen .... wat voor pot onze Willem Kieft nu weer op het vuur heeft gezet. Wat zeg ik — de galgenmenner is in goed gezelschap — La Montagne — die broekeschijter — Van de Huyskens die hielenlikker .... Cornelis van Tienhoven .... die geslachtsschender .... dat schuim van alle schuim .... Ha .... ha .... onze Kieft ...., de Indianenmoorder, die ravelocker ...., Willem Kieft wil procederen .... de schijtbroek, de labbekak, de fielt, de lompe boer .... de kale neet .... ik zal hem van antwoord dienen .... Beget .... waar is mijn pen. Ik zal hem de baard van de bek halen, de bullebak — nooit en te nimmer zullen ze mij voor het gerecht dagen .... Ik beroep mij op de classis, hoor je Anneke .... ik beroep mij op de kerkeraad van Amsterdam .... ik ga naar Holland, naar mijn opdrachtgevers .... ik ga naar de Hoogmogende Heren en ik zal ze vertellen, wat voor lompe boer hier aan het hoofd staat van Nieuw Amsterdam. Beget — ik ga mijn achterstallig salaris halen .... dat recht zal ik hebben .... recht moet ik hebben .... zeven jaar lang al heb ik dat gejank moeten aanhoren .... zeven jaar lang ben ik in mijn recht aangetast .... door die potentaat der potentaten. Die vuilschrobber, dat apenbakkes .... die fielt van alle fielten ....

(Wordt vervolgd.)

★ FOR BOYS AND GIRLS ★

Tip to small Boys

Practically any type of game fish — and most coarse fish — in Ontario can be caught on a hook and a worm. This was the advice given to a 10-year-old by an official of the Department of Lands and Forest who found a grimy-faced youngster peering with heart-sick eyes at a glittering array of tackle in a store window.

The story: The boy recently moved to a village east of Toronto. Nearby is a creek which produces, on occasion, everything from club minnows to the odd rainbow or Kamloops trout and perhaps a speckled trout or two.

To say the lad is an enthusiastic fisherman is an under-statement. He watches, almost daily, anglers from the city fish his beloved creek with everything from $100 fly rods to equally high-priced spinning outfits. He's too young to realize that he catches more fish than any of them. He uses a spinning rod with a bait-casting reel which doesn't work, about 25 feet of line heavy enough to hold a muskie, a small bolt for a sinker and a few small hooks.

His bank account, at present, contains $7.83. A good bait, spinning reel costs at least twice that much. That's without counting the rods, lines, baits, and other accessories. He's quite sure that if he had some of the marvelous equipment he sees the city folks use, he'd catch more fish. So far, his record for one day was 26 chub minnows, each nearly six inches long. That is 26 more fish than most anglers caught in the same creek during the first days of the speckled throut season — and he has the rest of the summer to go.

"Save your money son," said the veteran Lands and Forest official. "You've got all the tackle you need to catch bass, speckled, rainbouw, Kamloops and all the other trout. Maybe, if you can't help spending some money, you might buy a small spinner for about 15 cents and put it on ahead of the hook."

But the sympathetic official did take the youngster into the tackle store. He bought him a package of barbless hooks with which he can release the fish he doesn't want. "Not much point in taking the chub home if Mom won't cook them," said the lad, philosophically. Thanks for the hooks, Mister. They're the best hooks I've ever had in my live."

"Next time," says Margaret Frankland, who had her finger bitten off by a horse, "I'll feed him from a pail." She is in the habit of feeding the baker's horse in front of her Toronto home, but this time the horse was frightened by another youngster and took part of Margaret's right forefinger with the sugar in her hand. Margaret says she still likes horses and will continue to feed them.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Little plaguers
5. Baby powder
9. Harden
10. Near (poet.)
12. Adjust anew
13. Dahlia support
14. Chests
15. Ice and roller
16. Roads
18. River (It.)
19. "—— Karenina"
20. Mix
22. Woody vine
25. Destruction
26. Wedding cake layer
27. Indefinite article
28. Holy city of Hindus
31. Pulled, as a slide fastener
34. Baked piece of clay
35. Mr. Benson and others
36. Barnyard birds
37. Tennis score
38. Sachet powder
39. Let it stand (print.)
40. The caama

DOWN
1. Inactive
2. Aquatic rodents
3. Gifts
4. Place
5. Jobs
6. Species of pier
7. Artificial water trench (Eng.)
8. Molasses pie (colloq.)
9. Man's name (poss.)
11. Spa
15. Began
17. East by northeast (abbr.)
20. Knitted jackets
21. Fox and wire
22. Marked, as a trail
23. Converts into charged particles
24. Transgression
28. Harass
29. "—— Dinsmore"
30. Observes
32. Bullet sound
33. Step length
36. Tibetan gazelle

Seven year old Dorita Peer, who came with her father and mother from Hungary to Canada in 1957, is a talented sculptress. She works mostly in plasticine and clay, but her models are detailed and realistic. Dorita's work was part of an All-Ontario school display.

Seven year old Hungarian Girl is an artist

(Canadian Scene) — Dorita Peer, a little seven-year old Hungarian girl, with shiny brown braids, is showing such amazing ability as a sculptress that she is fast becomming known in educational circles.

"I've never seen anything like it," comments the Art Advisor of the school where Dorita is a pupil in grade one.

Daughter of George and Margaret Peer of Merrick Avenue, Toronto, Dorita and her parents left Budapest, Hungary, three years ago, just after the Revolution, and came to Toronto where they had friends.

The first six months in Canada were very difficult for the family but since the father got work with an electrical contractor everything is all right.

"Dorita started to draw when she was about two," her mother says. Now she gets ideas for her sculptures from books, what she sees around her and her own imagination. Most of her creations are such animals and farm yard creatures as horses, cows, chickens and ducks. Sometimes friends take the family driving on weekends and the animals in the fields become subjects to Dorita's fertile brain and nimble fingers.

At school she is giving material such as plasticine, clay and paper mache and allowed to use her own imagination. A pleasing s delight, which is a delight to the schoolstaff, is that Dorita's work is influencing other children in the art classes, and several at much older levels are now trying to create.

Our Summer Holiday Contest

We are surprised, so many children are taking part in this contest. Every morning we find so many letters in the mail and it is pleasant to see how well most of you found the answers. There is still another week to go, before the deadline and we expect many more letters in the coming days, even though the Summer Holidays are past. Send your entry in before September 15 and keep looking for another childrens page.

ECHTSCHEIDINGEN

IV

NADERE ONTWIKKELING IN DE CANADESE SITUATIE

Wij hopen dat onze voorgaande artikelen over het echtscheidingsvraagstuk o.m. ten gevolge mogen gehad hebben, dat een aantal onzer lezers de parlementaire verslagen over deze zaak in de dagbladen met meer interesse en groter begrip is gaan volgen. In dit geval weet U reeds wat hier moet volgen. Het is nl. zo, dat de op-vier-na-langste zitting van de volksvertegenwoordiging tot een einde is gekomen. Op Dinsdag, 9 Augustus hebben de Heren Howard en Peters hun obstructieve "filibuster" tegen de wetsontwerpen ter goedkeuring van echtscheidingsaanvragen uit Quebec en Newfoundland gestaakt en heeft the "House of Commons" het zegel zijner goedkeuring gehecht aan 452 echtscheidingen.

Daarmee is voor betrokkenen materieel verlies voorkomen, want, als de Heren Peters en Howard hun medewerking niet hadden verleend, was het gevaar groot geweest, dat zij hun actie ter verkrijging van echtscheiding met inbegrip van het gespeelde en betrapte overspel opnieuw hadden moeten arrangeren voor de volgende zitting van de volksvertegenwoordiging.

Er zijn rond dit besluit tot goedkeuring van zulk een groot aantal echtscheidingen nog wel enkele bittere woorden gevallen. Howard en Peters hebben te kennen gegeven, dat zij voor ditmaal wel hun medewerking wilden verlenen, maar daarmee niet bevredigd zijn. Zij achten het beter dat ook de provincies Quebec en Newfoundland de zaak van de echtscheidingen op provinciaal niveau gaan regelen, of dat er een andere federale instantie in het leven geroepen wordt om deze onaangename taak van de House of Commons over te nemen. Maar aan beide voorgestelde wegen van oplossing kleven ernstige bezwaren. Reeds heeft één van de volksvertegenwoordigers uit Quebec aan Howard te verstaan gegeven, dat hij niet moet denken dat Quebec zich een "divorce-court" laat opdringen.

Men heeft ook getracht Mr. Howard te imponeren door morele argumenten. De voorzitter van de commissie voor echtscheidingen slingerde hem het verwijt naar het hoofd of hij in staat was de vrouw, die tengevolge van zijn "acties" in een psychiatrische inrichting moest worden opgenomen, te genezen. Het antwoord was ook bitter en persoonlijk. Mr. Howard zei, dat hij geen psychiater was, maar er wel van overtuigd was, dat hij niet zou slagen, als hij zou trachten de voorzitter der commissie te genezen van diens geestes-krankheid. Zo ziet U dat het zelfs op hoog niveau niet altijd fraai en zelfs niet steeds ridderlijk toegaat. Maar de grieven die Mr. Howard koestert tegen de bestaande practijken, schijnen wel diepgeworteld te zijn, als hij de parlementaire echtscheidingscommissies brandmerkt als "the most expensive kangaroo court in the world."

En hiermede stappen wij — voorlopig van de Canadese situatie af, om ook elders ons licht op te steken.

De situatie in de U.S.A.

Zoals reeds eerder werd opgemerkt ligt het percentage voor echtscheidingen in de U.S.A. aanmerkelijk hoger dan in Canada. In 1958 bedroeg het in Canada 36.5 per 100.000 inwoners en bij onze zuiderburen 210. Ook voor 1960 is hetzelfde cijfer geraamd. Er is na de oorlog een piek geweest van 350 per 100.000 inwoners in 1945 en dit is nu teruggelopen tot een bijna stationair cijfer. Het totale getal bedraagt meer dan 300.000 echtscheidingen per jaar. Wat een leed kan in één enkel getal worden uitgedrukt!

Wat de echtscheidingswetgeving betreft dient opgemerkt te worden, dat iedere "State" zijn eigen autonomie heeft ten aanzien van deze zaak, zoals in Canada elke provincie, met uitzondering dan van Quebec en Newfoundland.

De meeste staten vermelden naast echtbreuk, ook mishandeling en kwaadwillige verlating als echtscheidingsgronden. Maar er zijn er ook, die veel verder gaan. Sommige staten verlenen echtscheiding op grond van habituele dronkenschap, verslaafdheid aan "drugs", ontoereikende financiële steun, krankzinnigheid en zelfs "incompatibility".

Het spreekt wel vanzelf dat deze laatste grond zeer rekbaar is. Wie in deze gebroken wereld is voor 100% "compatible", wat volgens Webster betekent: "capable of living together harmoniously or getting along well together". Men kan hiermee het beste huwelijk nog wel om hals brengen.

Maar wat doet men nu in de U.S.A. als men leeft in een staat waar de echtscheiding niet zo gemakkelijk wordt toegestaan en men wil toch "van elkaar af" zonder al te veel moeite en uitgaven? De practijk is lang geweest, dat men dan tijdelijk ging verblijven of wonen in een staat waar dit wel gemakkelijk is. In de staat Nevada kan men een "easy divorce" krijgen, nadat men daar zes weken verblijf gehouden heeft. De andere staten hebben zich echter tegen deze practijken min of meer serieus verzet. Op deze manier kon nl. gemakkelijk de echtscheidings-wetgeving van een naburige staat, die het huwelijk in ere wilde houden, krachteloos worden gemaakt. Bij beslissing van het "Supreme Court", de hoogste rechtsinstantie in de U.S.A., is nu komen vast te staan dat geen staat het recht heeft echtscheidingen te verlenen als niet tenminste een van de echtgenoten zijn **domicilie** heeft in de betrokken staat. Een vacantie van zes weken in Nevada behoeft daarom voor de andere "States" geen middel te zijn om een echtscheidingsuitspraak, daar in effect, te erkennen. Het spreekt wel vanzelf dat ook zo er nog "loopholes" over zijn, al is aan het ergste misbruik van de echtscheidingswetgeving van de staat Nevada en enkele andere op deze wijze paal en perk gesteld. Wij stellen ons voor dat onze lezers ook geïnteresseerd zullen zijn bij een korte beschrijving van de Nederlandse situatie, maar dit bewaren we toch maar voor een volgend nummer.

R. Kooistra.

De bloem van de Provincie

NEW BRUNSWICK

Het blauwe weideviooltje

(Canadian Scene) — De Viola Culcullata, het Blauwe Weideviooltje, dat in vochtige bosstreken of op ingesloten grasplekken en in natte weilanden door het hele land gevonden wordt, is het bloemembleem van New Brunswick. Dit paarse viooltje, dat inheems is in Amerika, heeft geen geur, zoals zijn neef het Engelse viooltje. Niettemin geven zijn kleine bloemen steeds vreugde aan hen, die het in de lente zien bloeien.

De bescheiden bloemen zitten aan stelen, die een beetje langer zijn dan de bladeren. Het paarse viooltjes is aan de hals donkerder gekleurd met een opvallende baard in het midden op de zij-bloembladen. Het onderste bloemblad is langer en loopt uit in een korte, ronde spoor, en heeft geen baard. Bijen zijn de insecten, die gewoonlijk bestuiving bij deze plant tot stand brengen.

De sappige, groene bladeren hebben de vorm van een hart en zitten aan lange stengels. De bladeren hebben opvallende nerven en kunnen een breedte van ong. 3½ inch bereiken bij de natuurplant. De Viola Culcullata heet ook gewoon de Hooded Violet vanwege de opgerolde jonge blaadjes.

Er zijn circa 300 soorten viooltjes bekend. De paarse hebben gewoonlijk geen geur en de gele, die in schaduwrijke dalletjes groeien, ook niet. Maar sommige witte viooltjes ruiken lekker, zoals de Viola canadensis, die in diepe, dichte bossen groeit.

In New Brunswick kozen de schoolkinderen van de provincie in 1936 de Viola Culcullata tot de bloem van de provincie. Het is interessant op te merken, dat het viooltje ook de bloem is van de staten Illinois, Rhode Island, Wisconsin en New Jersey in de Verenigde Staten van Amerika.

☆

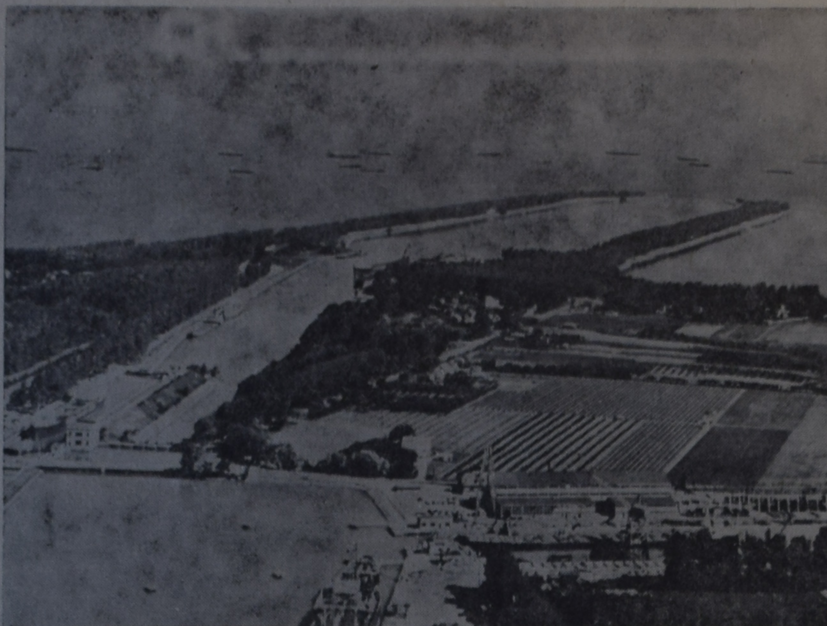
HET WELLANDKANAAL
EEN OUDGEDIENDE ONDER DE WATERWEGEN

(*Canadian Scene*) — Vergeleken met de St. Lawrence Seaway, die in 1959 geopend werd, is het Welland Kanaal, dat in 1932 in gebruik genomen werd, een oudgediende in zijn lang-gevestigde rol als een onderdeel van Canada's binnenlandse waterwegen. Aangezien het nu officiëel een deel van de Seaway is — in 1959 werd het van de Canal Branch van het Department of Transport overgebracht naar de Seaway Authority — kan het beschouwd worden als het stuk van de Seaway, dat het eerst aangelegd is. Het verbindt Lake Erie en Lake Ontario, maar deze vermelding stelt het probleem, dat het Welland Kanaal oploste, te eenvoudig. Het tegenwoordige Welland Kanaal is het vierde kanaal, aangelegd als een middel om de scheepvaart-hindernis, die de stroomversnellingen en watervallen van de Niagara River opleveren, te overkomen. Bij wijze van spreken maakt het Welland Kanaal het mogelijk voor schepen om "Niagara Falls te beklimmen", waarover voor het eerst melding werd gemaakt door de Franse ontdekkingsreizigers Etienne Brulé in 1616 en die op Samuel de Champlain's kaart van 1632 aangegeven werden.

De achtereenvolgende Welland Kanalen werden respectievelijk voltooid in de jaren 1829, 1845 en 1887. Het eerste bestond uit 40 houten sluizen, elk 110 voet lang, 22 voet breed, acht voet diep. Iedere keer werden de sluizen langer, breder en dieper gemaakt, totdat het tegenwoordige Welland Ship Canal, dat officieel geopend werd op 6 Augustus 1932 door de Earl of Bessborough, destijds Gouverneur-Generaal van Canada, een totale lengte van 27.6 mijl bereikte. De richting er van is bijna precies Noord-Zuid. Het heeft acht betonnen sluizen. Zes er van, die in 1932 voltooid werden, hebben een gemiddelde afmeting van 859 voet bij 80 en 30. Een andere sluis is 865 voet lang en sluis no. 8 aan het eind van het kanaal bij Lake Erie is 1380 voet in lengte. Stijgingen variëren van 43.7 tot 47.9 voet, behalve bij sluis no. 8, waar de stijging een maximum van 12 voet bedraagt, hetgeen slechts nodig is onder speciale omstandigheden op Lake Erie. De waterdiepte bedraagt nu overal 27 voet.

De noordelijke toegang aan de zijde van Lake Ontario is bij Port Weller, dichtbij St. Catharines, Ontario en de toegang aan de zijde van Lake Erie bevindt zich bij Port Colborne. Wanneer een schip de tocht door het kanaal van Port Weller naar Port Colborne voltooit, heeft het bij wijze van spreken Niagara Falls beklommen. Het verschil in waterniveau, dat door het Welland Kanaal verholpen wordt, heet gewoonlijk 327 voet te zijn.

Toen het tegenwoordige Welland Ship Canal in 1932 officiëel geopend werd, was wijlen Rt. Hon. R. B. Bennett Canada's eerste minister. De economische conferentie van het Britse Rijk had in die tijd in Ottawa plaats en bij de officiële opening waren vertegenwoordigers van de verschillende Dominions aanwezig. Het eerste schip, dat stroomafwaarts van het uiteinde van de meren door het kanaal ging en 530.000 schepels graan vervoerde, was het stoomschip Lemoyne, toen het grootste vrachtschip op de Grote Meren.

Keer op keer is het Welland Kanaal vergroot en telkens is het weer te klein voor de voortdurend belangrijker wordende scheepvaart van het "hart van Noord Amerika" naar de wereldzeeën.

"The Victory Campaign"

Toen Generaal C. Foulkes, bevelhebber van het Eerste Canadese legercorps op 5 Mei 1945 de overgave van de Duitsers in Nederland in ontvangst nam, leek het er op, dat hij slechts een einde maakte aan vijf jaren van oorlog. In feite echter begon hij een nieuw hoofdstuk van vriendschappelijke samenwerking tussen onze beide landen.

Niettemin was de militaire kant van de zaak op dat moment overheersend en voor vele Nederlanders is de liefde tot Canada begonnen met een kennismaking met de bevrijders, Generaal Crerar en zijn dappere soldaten.

Dit kwam zo duidelijk tot uitdrukking in de brief die Generaal Crerar kort na die gedenkwaardige dag ontving van een jong Nederlands meisje uit Hatert. Ze schreef als volgt:

"... As a young girl of 19 years, living in this powerful and big world, I wish to inform you about my happiness and to thank you. It was you, General Crerar, and your Canadian troops, who liberated the greater part of our country.

It was your boys who gave their lives and blood, and it was your people who had to accept, in the interest of our country, so many sad reports about sons, being "Killed in Action".

Deze brief is afgedrukt in het boek The Victory Campaign, het derde deel van een Canadese overheidsuitgave *), hetwelk voornamelijk handelt over de laatste phase in de gigantische tweede wereldoorlog, voor zover Europa betreft, de invasie in Normandië en de opmars naar het Noorden tot de overgave van de Duitse Wehrmacht.

Juist vijftien jaar na deze gedenkwaardige gebeurtenissen verscheen dit boek, dat een degelijke documentatie is geworden speciaal van de rol, die de Canadese troepen hebben gespeeld in West Europa's bevrijding. Hoewel het Canadese leger maar betrekkelijk klein was, in vergelijking met b.v. het Amerikaanse, heeft het toch dikwijls vooraan gestaan, zowel letterlijk als figuurlijk. En de "sad reports", waarover het meisje schreef, zijn niet zeldzaam geweest. In de elf maanden tussen Juni 1944 en May 1945 vielen elfduizend Canadese soldaten voor de vrijheid van de volkeren overzee, duizend per maand . . . Alleen dit feit is al voldoende reden om een gedenkboek te schrijven.

De schrijver van The Victory Campaign heeft echter meer redenen gevonden voor zijn werk. Hij is tegelijk militair en historicus en hij heeft in dit boek beide kanten van zijn persoonlijkheid weten te combineren in een geslaagde poging om een goed leesbaar (zij het wat zwaar) en tegelijk wetenschappelijk verantwoord werk te leveren.

Generaal Foulkes

★

*) *The Victory Campaign*, The operations in North-West Europe 1944—1945. Official History of the Canadian Army in the Second World War, by Colonel C. P. Stacey - *Queen's Printers, Ottawa* - $4.—.

KONINKLIJK VACANTIEVERBLIJF

Op een rotspunt in de Tyrrheense Zee, ten Noorden van Rome, is een koninklijke bungalow gebouwd, die in Augustus door het Nederlandse Koninklijk gezin als vacantieverblijf in gebruik genomen is. De bovenste foto geeft een beeld van de omgeving en de onderste toont de typische Italiaanse binnenplaats van de villa in aanbouw.

INGEZONDEN:

WHO ARE OUR LEADERS?

Calgary, Alberta.

Dear Editor of Calvinist Contact,

Many thanks for printing my letter on the subject: Who are our leaders. I appreciate your friendly comment. Would you mind some reaction upon it?

Your question if the withholding of leaders may coincide with not making public our "heritage" is worthwhile to consider. In that connection you devote a few more words to the truth-worthiness of our basic principles and the necessity of a re-awakening of religious fervor to bring the "simple Bible message". Here it is not quit clear to me what you meant. "Basic-principles **derived** from and in accordance with the Bible", besides the "simple (but rich!) message of the Bible" are probably not meant as merely identical. For you self are making a distinction between religion and theology.

As I see it: The believers' **interpretation** of the Biblical message for the application of God's revealed will, in their complicated religious life, finds its formulation in the communal accepted basic-principles and their refined elaboration. Those formulas are not generalizations nor abstractions, but rather are they closely related to **a historical situation** and to **the advancement of insight** in Revelation and calling. For I do not believe that there is **a closed system of principles**, neither national nor international.

Moreover I believe that all nations of the world, particular the so-called christian nations, have to contribute to the advancement and establishment of the Kingdom of God, by the proclamation and realization of the sovereignty of our Lord Jesus Christ.

The diversity in national life and calling is not a question of accident but rather of God's providence, including man's — and nations' responsibility. Thus the expression of the believers' persuasion for their cultural life (religion) needs to be closely in touch with the providential reality which they find themselves placed into.

Migration of people from different cultural background throws up the complicated problem of integration. The latter means something else than maintaining regardless the pattern of religious life, people were moulded in by their being raised in the old country. It is in this respect that the urgent cry for leaders got its expression.

I can see the point in your argument that such leaders "must be one of us". Nevertheless I suppose you will at least grant me the doubt if that argument has sufficient ground. The attitude of our people certainly need to be understood against their own background. That is one side of the story. But the other side is connected with the people in the midst of which ours got their share and destiny in a mutual and common responsibility. The people of the nation by which we are accepted and granted to take part equally in their God-give task and calling may as well claim to become understood and appreciated by their new citizens. Thus the requirements for leaders are at least twofold on the basis of sincere subjection to the Whole Councel of God as revealed in the Holy Scriptures. Why such a leader explicitly ought to be "one of us" is therefore not apparent to me.

However, there is something strange in discussing requirements for leaders, while it must be admitted that God Himself will provide the man in His favour and at His time.

The point in question actually is to realize the position of the calvinist immigrant of Dutch origin in regard to integration, or must I say: Isolation. For that reason I prefer to distinguish between the evangelical calling with the Church as the centre of activity, besides the cultural calling for which are needed centra, in institutions, fitted to render service in society and state, both dependent on appropriate leaders.

May these few remarks further the discussion.

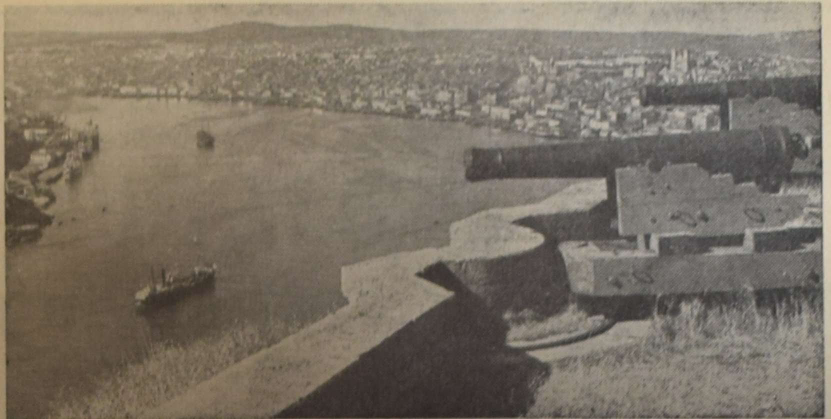
Thank you in anticipation for giving attention to my simple contribution.

Sincerely yours,
A. P. van Vliet.

Note of the Editor:

Our comment may be brief this time. We want to thank Mr. Van Vliet, because he presents several points for discussion, although not for the sake of discussion. This and former letters of his reveal a warm interest for our mandate in our new country, and at the same time a strong desire to enter from the stage of discussion into that of practical application. The above letter of Mr. Van Vliet has inspired us to write a separate article in this issue. Although we do not want to curtail the English correspondence, we would like to see others partake in this exchange of thoughts also. We have therefore written our article in the Holland language this time, for the sake of those, who prefer to read and to write in Dutch, and we know that to Mr. Van Vliet it does not make any difference.

Ed.

Elke middag een kanonschot

Een kanonschot, dat op het middaguur afgeschoten werd om in de behoefte aan een openbare klok te voorzien en dat dateert van 1842, dreunt nog altijd elke dag precies op het middaguur van Signal Hill in St. John's, Newfoundland. Ofschoon St. John's nu een heleboel openbare klokken heeft, dient het kanon op Signal Hill ter herinnering aan het kleurrijke verleden van één van Noord-Amerika's oudste steden.

Het was van Signal Hill, dat Jacques Cartier 400 jaren geleden uitkeek over de Atlantische Oceaan. John Cabot besteeg in 1497 de zelfde heuvel, slechts vijf jaren, nadat Columbus Amerika bereikt had. Cabot landde er op 24 Juni, het feest van Johannes de Doper, vandaar de naam van de stad.

Gedurende de volgende eeuw diende Newfoundland slechts als een verzamelplaats voor vissersvloten van Frankrijk, Portugal, Noorwegen, Groot-Brittannië en Ierland. Toen kwam in 1583 Sir Humphrey Gilbert en maakte aanspraak op Newfoundland in de naam van Koningin Elizabeth I.

Er werd opnieuw geschiedenis gemaakt te St. John's, toen op 12 December 1901 op Signal Hill Marconi het eerste trans-Atlantische draadloze bericht ontving. Achttien jaren later was St. John's het beginpunt voor de eerste non-stopvlucht over de Atlantische Oceaan door Alcock en Brown.

Tegenwoordig weergalmt het kanon, wanneer het op het middaguur van Signal Hill dreunt, over een groeiende stad, die zich trots beroemt op een rijk en interessant verleden.

Verpleegsters Gevraagd

Er is een wijkverpleeegster voor iedere 5000 mensen in Ontario. Vroeger werd deze verhouding voldoende geacht, doch thans is zulks niet meer het geval.

Het terrein van de werkzaamheden van een wijkverpleegster breidt zich regelmatig uit. Haar traditionele rol als een gezinsonderwijzeres voor de gezondheid in huis en op school is niet gewijzigd doch de verpleegsters nemen thans nieuwe taken op zich.

Daarbij is inbegrepen het belangrijkste werk der nazorg van ontslagen patienten uit geestesziekenhuizen waar de verpleegster nauw samenwerkt met de ex-patient en zijn gezin, dokter en medische ambtenaar van gezondheid.

De wijkverpleegster heeft eveneens toenemend werk met de rehabilitatie en zorg voor ouden van dagen. Om aan deze nieuwe taken het hoofd te kunnen bieden, zijn er meer wijkverpleeegsters nodig.

Door de Publieke Gezondheids-verplegingsafdeling van het Department van Gezondheid wordt jaarlijks een aantal studiebeurzen beschikbaar gesteld aan gediplomeerde verpleegsters die de cursus voor wijkverpleging, die aan vier Ontario universiteiten worden gehouden, wensen te volgen. Deze studiebeurzen betalen voor de onderwijskosten en voorzien in verblijfstoelagen gedurende het academische jaar. Verpleegsters die studiebeurzen ontvangen verplichten zich om minstens een jaar te werken voor het Department van Gezondheid.

Om zowel de verpleegsters als de publieke gezondheidsagentschappen te helpen, heeft de Publieke Gezondheidsverplegingsafdeling regionale kantoren opgericht in Ottawa, London en North Bay alsmede een hoofdkwartier in Toronto. Deze afdeling heeft eveneens een onderwijsopzichter en een consultant voor de gezondheid van moeder en kind, die beiden over de gehele provincie werkzaam zijn.

De afdeling helpt belangstellende ingezetenen en plaatselijke gezondheidsraden in het organiseren en ontwikkelen van de publieke gezondheidsdiensten noodzakelijk voor de gemeenschap. De afdeling draagt er tevens toe bij om het personeel hiervoor aan te trekken en plaatselijke opvoedingsprogramma's uit te werken.

Indien U geinteresseerd bent in een carriere in de wijkverpleging of in de beschikbaarheid van wijkverplegingsdiensten kunt U schrijven aan de Division of Health Information, Ontario Department of Health, Queens Park, Toronto en volledige inlichtingen zullen aan U worden toegezonden.

Even een grote meid zijn!

Evangelism Seminar

for ministers and workers in evangelization in the

Classis Hamilton

D.V. to be held on Friday and Saturday, September 23 and 24, 1960 in the First Christian Reformed Church of Hamilton, Corner Charlton and Hess St.

On both days there will be a morning and an afternoon session. The morning sessions start at 9.00 A.M. and the afternoon sessions end approximately 5.00 P.M.

Speakers:
Dr. D. L. VAN HALSEMA, Minister of Evangelism.
Rev. G. B. BOERFYN, Missionary in Indiana.
Rev. M. D. HUGEN, Missionary in Illinois.
Rev. A. W. SCHAAFSMA, of Burlington, Ont.
Rev. AL. J. VANDENPOL, of Drayton, Ont.

ADMISSION FREE — LUNCHES PROVIDED BY CLASSIS

COME ONE AND ALL

JOOP DE HAAS

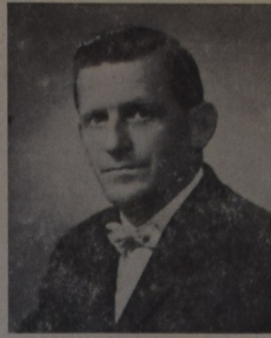
Wegens enorm succes

WORDT ONZE

JUBILEUM-SALE

verlengd

TOT EN MET 30 SEPTEMBER

PIET KUIPERS

DUS EEN EXTRA DRIE WEKEN

Onze AUGUSTUS JUBILEUM*SALE heeft een record aantal mensen in onze store gebracht, hetgeen voor een belangrijk deel te danken is geweest aan de abnormaal lage prijzen gedurende deze SALE.

Vele klanten die wegens omstandigheden nog niet in de gelegenheid geweest waren onze store te bezoeken, hebben ons gevraagd deze sale te verlengen. Ons grote probleem was echter de "SPECIAL ITEMS" welke gedurende de JUBILEUM*SALE voor kostprijs verkocht werden, in September opnieuw voor die prijzen aan te bieden.

Na lang wikken en wegen hebben wij besloten hieraan toch gehoor te geven, doch met 30 September als absoluut laatste datum.

FREE

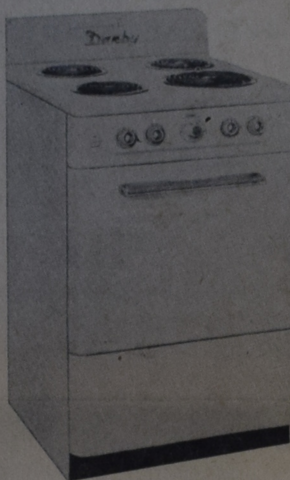
- JUBILEUMTAART, extra groot, voor elke klant die voor $ 50 of meer koopt.
- KOFFIE (of koude drinks) met Hollands gebak.
- HOLLANDSE SIGAAR voor de Heren.
- BALONNEN voor de kinderen.

PARADE OF VALUES

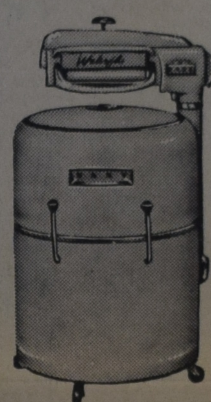
ROY-Refrigerator $ 179.-

Fabriek List-prijs $ 265.95
Onze Jubileum-prijs

Danby-Electrische Stoven $ 109.-

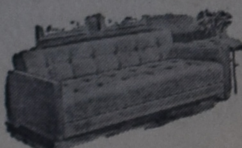
Fabriek List-prijs $ 189.—
Onze Jubileum-prijs

Easy-Wasmachines $ 99.-

Fabriek List-prijs $ 149.95
Onze Jubileum-prijs

Meubel-afdeling

2 pc. DAVENPORT SUITES - OVERDAG EEN BANK, 'S NACHTS EEN BED.
Leverbaar in verschillende kleuren.
Normaal $ 179.— NU $ 119

Nog enkele 2 pc. Scandinavian Chesterfields
met all-foam kussens
Normaal $ 169.— NU $ 109

U SLAAGT NERGENS BETER EN VOORDELIGER DAN UIT DE GROTE COLLECTIE BANKSTELLEN VAN
SLAGER'S FURNITURE & APPLIANCES AAN DE BARTON STREET

Bedroom - Suites

Zolang de voorraad strekt
3 pc. BEDROOM SUITES
Normaal $ 139.—
Jubileum Sale-Prijs $ 99.-

PLUS GRATIS:
bij elke Bedroom Suite
- Matras met binnenvering.
- Steel Spring.

Ook de meest verwende huisvrouw kan bij Slager's Furniture terecht voor een Bedroom. De prijzen variëren van $ 99.— tot $ 499.—.

Enkele BUNK BEDDEN
voor de liefhebbers
Compleet met Rail-trapje + matrassen. NU $ 49.-

TROUWPLANNEN?

Vele honderden jongelui werden de afgelopen 8 jaar door ons ingericht.

VOOR DIEGENEN DIE ECHTER IN SEPTEMBER HUN MEUBELTJES KOPEN WACHT EEN PRACHT VERRASSING
TIJDENS DE JUBILEUM SALE HEBBEN WIJ 2—3 ROOMS OUTFITS SAMENGESTELD.

- 1e Voor de jongelui met een smalle beurs die toch degelijke meubelen zoeken, een complete 3 rooms Outfit .... Reg. totaal $510.65, ... NU voor $ 399.-
  PLUS GRATIS ons Huwelijkscadeau: Een electrische NAAIMACHINE
- 2e Voor de meest verwende jongelui die het beste en mooiste wensen wat er in de handel te koop is, een complete 3 rooms Outfit, inclusief Fridge, Stove en Carpet. Reg. Total $ 1427.65. Jubileum Sale $ 1199.-
  PLUS GRATIS ons Huwelijkscadeau: Een electrische WASMACHINE MET AUTOMATISCHE POMP

Kom eens vrijblijvend kijken aan de Barton Street, waar de jongens van Slager's Furniture U een collectie kunnen tonen om van te watertanden, onder het genot van een heerlijk Hollands kopje koffie plus gebak.

SLAGER'S Furniture & Appliances Ltd.

645 BARTON STREET EAST, HAMILTON, ONT.

Piet Kuipers
Res. Ph. FU 3-7062

PHONE LI 9-9810

Joop de Haas
Res. Ph. MI 8-6194

Hollanders die niet over een eigen vervoersgelegenheid beschikken worden zonder verplichting gratis van huis gehaald en gebracht.

P.S. TOT DUSVER ZIJN 21 LUCKY-NUMMERS NOG NIET ONTDEKT, WAARONDER DE T.V. EN FRIDGE. HEBT U UW NUMMER AL GECONTROLEERD IN DE STORE?

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Ottawa, Ont. W. D. Buursma te Munster, Ind., U.S.A.

Beroepen te Estelline, U.S.A. H. VanderKlay te Owen Sound, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Toronto J. W. Van der Gronden van Enschede Oost. Voor Huizen en Zeist W. F. Laman van Hamilton.

De Heere verblijdde ons zeer met de geboorte van een zoon

BERHARD PHILIP

Na één dag nam Hij het op in Zijn Eeuwige Heerlijkheid.

23 - 24 Augustus 1960.

Mr. & Mrs. John Kalsbeek.

93 Denison Ave.,
Brampton (Ont.).

Grateful to our Covenant God and with joy in our hearts we announce the birth of our daughter and sister

TRICIA

Mr. and Mrs. Peter Brouwer.
Gerrit Peter.
Sonya.
Peter Sybren.

113 Claremont Dr.,
Hamilton, Ont.

Engaged:

CHRISTINE WESSELING
and
MARTIN HERREWYNEN

Sept. 16, 1960.
R.R. # 5, Waterford.
R.R. # 4, Simcoe.

BERT WITVOET
en
ALIE OLDEJANS

geven, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking bal plaats vinden D.V. op Vrijdag 23 September 1960 in de Chr. Ref. Church te Bowmanville om 2.30 uur n.m. door Rev. J. C. Verbrugge.

Receptie van 3.30—4.30 uur n.m. in de Church basement.

Toekomstig adres:
389 Martha Street,
Burlington, Ont.

☆

GERRIT OLDEJANS
en
ROSE VAN DER MEER

geven, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking bal plaats vinden D.V. op Vrijdag 23 September 1960 in de Chr. Ref. Church te Bowmanville om 2.30 uur n.m. door Rev. J. C. Verbrugge.

Receptie van 3.30—4.30 uur n.m. in de Church basement.

Toekomstig adres:
R.R. # 4,
Bowmanville, Ont.

Zondag 11 Sept. is de dag waarop we met onze ouders

ROELOF DE JONG
ANTJE DE JONG—BRUINSMA

D.V. hun 35-jarige echtvereniging hopen te gedenken.

Dat de Here onze ouders nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Port Perry:
Ate en Roelie.
Brooklin:
Hendrik en Adrie.
Ede, Holl.:
Koop en Anna.
En kleinkinderen.

Huisadres:
Thickson Rd. North, R.R. 3,
Oshawa (Ont.).

Te koop:

BROOD EN BANKETBAKKERIJ (meest banket) in Z.W. Ontario, voor zeer lage prijs. Stenen gebouw met winkel, bakkerij, woonhuis en alle machinerie. Geen bezorgen. Enige bakkerij in omtrek van ± 40 mijlen. Volle prijs $ 12,000. Brieven om inlichtingen aan Box no. 1314, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

INGEZONDEN:

Christ the Head of our School

When I write this it is only a few weeks before the schooldoors will swing open again, to let our youngsters in. What an army! Some of them are all set to go. Textbooks and stationery have been selected carefully and we are ready for the start.

Yes, are we ready? Have we thought about the *purpose* of bringing our boys and girls to school? Did we clearly see the need of bringing them, or was it just getting time again?

WHAT IS THE PURPOSE?

Many of us see the school as a centre where our children may receive a good education to help them for life in a wicked world. To help them to become honest and good citizens. Christian men and women.

This is all true, but I see yet a greater purpose. When I look in the paper and read about the education in Russia, then I see our greatest purpose. Russians do all they can to get students from other countries (Africa for instance) to study in Moscow. What is their purpose? Is it not, to expand their religion, Communism? Is it not to prepare these students to destroy Christianity, to destroy the Bible?

This is our purpose, that we in our whole life and in our schools do our best to help put the armor on our children, to get a fresh and strong generation. A generation that may help to fight and break the actions of communists. We have to educate our children in such a way that they will be strong in the fear of the Lord and be strong to *fight* the Evil Powers of this world. Therefore they have to be able to use their knowledge of arithmetic, geography, etc. They have to learn history to be able to make comparions.

Did we ever see *this* purpose? That should be our goal. That should be the reason why we send our youngsters to a Christian School.

HOW CAN WE ACHIEVE THIS?

We can achieve this by helping each other, by being cooperative. Parents should help the teacher. For being a teacher is not always so easy as many do believe. A teacher is not finished after four o'clock. A teacher is not perfect either and he too has many troubles in his own life, not to speak of the troubles he has with 30 or 40 different characters in school. A teacher is not free during recess even when he may smoke a cigarette. He even has to answer questions during his lunch period. No, it is not always easy. Therefore parents can do very much to help him. Remember you do it for your boy or your girl. You pay for the school, not in the first place to keep the teacher alive, but you pay for the welfare of your child, for the Kingdom of Christ. Therefore it would be unreasonable to say that you pay the teacher and thus desire a good education for your child. No, you should help him. Then we may build, together.

We have to show our children the world in which we live. It is not only sufficient to tell them about the Bible. Often times they become annoyed when they hear the same story over and over again. They even may show indifference.

Why not tell them about communism, the Antichrist and the Book of Revelation? It may seem too difficult, but it isn't. The children are very much interested in these topics and therefore it is very easy to show them their task in this life. Teachers will be amazed at the questions and answers they will receive during these discussions. It is not necessary to go into too many details, especially in the junior grades. But gradually a teacher may go a little deeper into the subject. It is not necessary and not desirable to frighten them but it is certainly necessary to show them the importance of their task, the dangers and the grave facts of live, for many don't realize the seriousness of the dark age in which we life.

HOW CAN WE HELP EACH OTHER?

Teachers must study the points of view the parents have about their children. They should well keep in mind how "Johnny" behaves at home and what "Johnny" thinks about school. This will help the teacher to understand the boy better.

On the other hand, parents should stand behind the teacher. They must never say something about him or her to their children. For you child is even more inclined to speak up to his teacher when he knows that his parents are of the same opinion.

Thus it is better and fairer to go to that teacher and talk with him about your problem. Show him in the right way what is on your mind. Show him understanding and brotherly love first of all.

Yes, I know people who go to the schoolboard right away with complains. I know parents who write to the teacher: " . . . I am not asking you (the teacher), but I am telling you to stop ripping pages out of "Johnny's" book. If not, etc."

This attitude, of course, is the most fatal attitude one can take. It is not Christian in the first place and does much harm to teacher and child.

A minister once said that parents and teachers should pull in the same direction, as two horses pulling the same wagon. That is the only way we can achieve something. Prayerfully and with brotherly love.

Further it is wiser to stop Johnny's "big talk" about his teacher quickly. For if you listen to it and laugh about it, you will encourage him and he will lose his respect for teacher and older people as well.

Look around you and hear them talk. Look in the paper and read about gangsters, murder and vandalism on our American continent. It is frightening and we should clearly see our task.

CONCLUSION AND OUTCOME

Christ is the Head of our school. Yes, if we see our task clearly and if we will help to further Christian Education, then we see the school in a different light. Then we see our school as an army-camp to which we send our children, to become soldiers of Christ.

Then we see Christ at the Head, as the General of this army of children. Then we see the parents and teachers as officers, who are responsible to carry out the commands of their General.

Then only we may expect a happy year ahead of us.

Then only we may trust in the welfare of our children. Then only we are building up the Kingdom of Christ.

J. J. Berg

HOUSEKEEPER WANTED

Live in, middleaged. Have three school children. Apply in writing to H. Nouta, 4114 - 118 Ave., Edmonton, Alta. Ph. GR 9-5103.

Wanted:

SINGLE MAN

to work on modern mixed farm. Live in, near Exeter. Good wages for dependable man. Contact Harvey Spearin, Kirkton, Ont., or Rev. A. G. Van Eek, Exeter, Ont.

Adresveranderingen

Het komt vrij geregeld voor dat wij berichten van adresverandering ontvangen van de "Postmasters", welke achteraf incorrect blijken te zijn. Wij vinden het daarom beter om deze niet meer in behandeling te nemen, doch alleen die adresveranderingen aan te brengen welke de betreffende abonnees zelf aan ons opzenden.

Wilt U er dus vooral om denken, zodra U gaat verhuizen, dit direct even rechtstreeks aan ons door te geven? Vriendelijk dank voor Uw medewerking.

DE ADMINISTRATIE VAN CALVINIST-CONTACT.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B.
Hamilton, Ont.

ENGEL VAN GEEST
en
FRANCOISE CLEMENTINE VERMEULEN

hebben de eer U, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats vinden op Zaterdag 10 September 1960, des namiddags te 2.00 uur in de Chr. Ref. Church te Drayton door de Weleerw. Heer Ds. A. J. Vanden Pol.

Listowel, 570 Reserve Ave. S.
Harriston, Box 393.

Toekomstig adres:
570 Reserve Ave. South,
Listowel, Ont.

Dinsdag 2 Aug. behaagde het de Here tot Zich te nemen ons trouwe medelid

Mr. J. GROENEVELD,

in de ouderdom van 58 jaar.

Het vele werk dat hij voor de Bijbelstudie Ver. gedaan heeft zal altijd in onze gedachten blijven.

Namens de Bijbel Studie
Ver. te Duncan, B.C.,
Secr. J. Berends.

Zeer diep getroffen door het bericht uit het oude Vaderland delen wij U het overlijden mede van onze lieve moeder en grootmoeder

RIGTJE HEERKENS,

geliefde echtgenote van Jelle Alkema, Zuiderkade 33, Franeker, Friesland.

Dat zij nu bij Jezus is, is ons tot rijke troost.

De diepbedroefden,
S. Vandermeer—Alkema.
Ed. Vandermeer en kinderen.
Blenheim (Ont.),
24 Aug. 1960.

---

175 Acre Dairy Farm

4 mijl van Jarvis, best stenen huis, grote barns, 2 silos, 55 stuks vee Holstein, 2 tractors, baler, combine, enz. enz., bulk cooler, goed melkcontract, varkens.

Vraagprijs $ 55,000. Down $ 20,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

HUISHOUDSTER GEVRAAGD

in Nederlands gezin met 2 kinderen, 12 en 2 jaar oud. Sollicitaties te richten aan Ir. F. Jensma, 33 Bombay Ave., Downsview, Toronto. Tel.: ME 3-4235.

U HEBT EEN HELE MAATREGEL NODIG!

Wij nemen aan dat U zich heeft aangesloten bij de ONTARIO HOSPITAL INSURANCE. Wat een zeer verstandige maatregel was, daar het U een grote protectie geeft tegen ziekenhuiskosten.

Maar is het U bekend, dat deze verzekering U geen protectie biedt tegen de eveneens vaak zeer hoge kosten van een operatie? En hebt U daarvoor reeds maatregelen getroffen? Zo niet, doe het dan alsnog, want U trof slechts een HALVE maatregel!

Sluit U aan bij onze onderlinge verzekering tegen OPERATIEKOSTEN. Het is niet de bedoeling van onze verzekering om winst te maken, doch om elkaar tegen betaling van een zo laag mogelijke premie te helpen.

De premie bedraagt per jaar: $ 30.— voor een gezin en $ 12.— voor ongehuwden van 18 jaar en ouder. Waarvoor U verzekerd is tegen operatiekosten tot een bedrag van $ 500.— per jaar en per geval. (Fractures en meer andere gevallen inbegrepen).

Het lidmaatschap staat open voor mannelijke en vrouwelijke immigranten van Nederlandse afkomst en van Protestant Christelijke huize, die hun woonplaats in Ontario hebben.

Vraag nog heden ons uitvoerig inlichtingenboekje, dat U gaarne per omgaande wordt toegezonden.

Christian Reformed Church Co-Op.
Medical & Hospital Society
Box 473 - Hamilton, Ont.
(Adv.)

ANSWER
X-WORD PUZZLE

■	I	M	P	S	■	T	A	L	C	■
I	N	U	R	E	■	A	N	E	A	R
R	E	S	E	T	■	S	T	A	K	E
A	R	K	S	■	S	K	A	T	E	S
S	T	R	E	E	T	S	■	■	P	O
■	■	A	N	N	A	■	S	T	I	R
B	I	T	T	E	R	S	W	E	E	T
L	O	S	S	■	T	I	E	R	■	■
A	N	■	■	B	E	N	A	R	E	S
Z	I	P	P	E	D	■	T	I	L	E
E	Z	R	A	S	■	G	E	E	S	E
D	E	U	C	E	■	O	R	R	I	S
■	S	T	E	T	■	A	S	S	E	■

Rechtstreeks uit Holland:

ZUIVER WOLLEN
Aa Be DEKENS
175 x 225 c.m. $ 17.00
190 x 230 c.m. $ 18.50
Franco per post.

Prachtdessins in bleu-groen-geel enz. Reeds veel klanten in Canada. Adres van vertrouwen sedert 1895. Zend money order of schrijf ons.

Fa. K. S. MUIZELAAR,
Warns (Fr.), Holland.

DE DOKTER

vond het een wonder. Men schrijft ons verder: Reusachtig opgeknapt - Voldoet uitstekend - Kan mijn geluk niet op - Schitterend - aanvallen en pijn verdwenen - een bijzondere genezing - Genezen o Genezen, enz. enz.! Onschadelijke geneeskruiden voor wat U ook mankeert!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

TE KOOP: Een zeldzaam mooi gelegen

FARM

waarop goede gebouwen en 100 acres voor 2/3 zeer vruchtbaar land, waarop graan, gras maar ook even goed tomaten, aardappels of koolrapen verbouwd kunnen worden. Steeds stromend water midden door het land. Het geheel slechts 7 mijl van de stad Barrie gelegen. Prijs $ 15.000.—, direct te aanvaarden. Te bevragen

Peter Schotanus
205 Bradford St., BARRIE, Ont.

WIJ ZOEKEN
EEN ERVAREN HOLLANDSE

TEGELLEGGER

voor
het leggen van ongeveer
125.000 vloertegels
in onze nieuwe aanbouw. Voor extra hulp kan worden gezorgd.
Schrijf of telefoneer. — Telephone Mount Brydges 51.

HOLLANDIA BAKERIES LTD.
Mt. Brydges, Ont.

TE KOOP:

MODERN SCHOENHERSTELLERSBEDRIJF

Met alle machines. Z.g.a.n. Gevestigd in winkelcentrum van flinke stad in het Z.W. van Ontario. Goede broodwinning. Moet weg wegens familieomstandigheden.
Koopsom $ 6000.—, waarvan $ 4000.— contant. Zonder contanten onnodig te schrijven.
Brieven onder No. 1313, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Sta. B, Hamilton, Ont.

Met Kerstfeest en Nieuwjaar naar Holland?

BOEK DAN NU UW BOOTREIS!
Op 19 November vertrekt van Montreal de RIJNDAM naar Rotterdam.
Vraagt inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE. WESTON, ONT. Tel. CH 1-0811

Voor dat U een huis koopt of laat bouwen,
Stelt U dan eerst in verbinding met

NIAGARA BUILDERS LIMITED

Specializing in
QUALITY N.H.A. and
CUSTOM BUILT HOMES

Degelijke constructie, prima afwerking door eerste klas vaklui met het beste materiaal beschikbaar. Lage downpayments. Vele verschillende modellen in aanbouw en te bezichtigen.

Inlichtingen bij: E. Langendoen
7 Lakeview Ave. ST. CATHARINES, ONT Tel. WE 4-1801

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. I

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

FARMS FOR SALE

in the Collingwood, Ont. area, 90 miles north-west of Toronto. Prices: $5.000 to $13.000.

General farming, dairy, beef, fruit, cash-cropping. Excellent opportunities.

Some jobs available for men and women.

Write to Mr. William G. Groot, Clerk, The Collingwood Christian Reformed Church, 199 Hurontario St., Collingwood, Ont. Phone 1481 R.

Vacationing on the Wasaga Beach or in the Blue Mountains? You are heartily invited to our churchservices, 10 A.M. and 2.30 P.M.

Verdien een boek

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
M. A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Boeketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

HERLEEFD VERLEDEN door Prof. Dr. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 177 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
DE CHRISTENREIS, door John Punyan.
LUTHER'S WERKEN.
DE HUMOR VAN DE BIJBEL — Ds Okke Jager.
DE CHRISTINNENREIS — John Bunyan.
MENSEN RONDOM JEZUS — Dr. J. H. Bavinck.
MOEILIJKE KINDEREN
HEL EN HEMEL VAN DACHAU — Ds. J. Overduin.

Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
S. P. Akkerman	Grint
Dr W. M. Kruseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
P. W. J. Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

Voor 3 abonnees:

Landverhuizers, door P. J. Risseeuw.
Trilogie in één band. 1. Vrijheid en brood
2. De huilende wildernis
3. Ik worstel en ontkom

Geert Dammers, door Aart Romijn.
Trilogie in één band. 1. De achtergrond
2. Het wonder der jaren
3. Het leven is goed

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....

OUD ADRES: